LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind procedura insolvenței persoanelor fizice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Scopul legii

Art. 1. — Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru redresarea situației financiare a debitorului persoană fizică, de bună-credință, acoperirea într-o măsură cât mai mare a pasivului acestuia și descărcarea de datorii, în condițiile prezentei legi.

Principii

Art. 2. — Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:

1. acordarea unei șanse debitorilor de bună-credință de redresare a situației financiare, prin intermediul unui plan de rambursare a datoriilor;

2. facilitarea negocierii/renegocierii amiabile a creanțelor și a încheierii unui acord al creditorilor cu debitorul asupra planului de rambursare a datoriilor;

3. sprijinirea ieșirii din starea de insolvență a debitorului, inclusiv prin descărcarea de datorii, în condițiile legii, într-un mod sistematic și rațional, astfel încât debitorul să fie motivat să facă eforturi pentru a desfășura activități generatoare de venituri, să fie facilitată reinserția acestuia în mediul social și contribuția sa la viața economică a comunității, conform cu nivelul de pregătire profesională și experiența acumulată;

4. maximizarea, printr-o procedură colectivă, a gradului de recuperare a creanțelor și a gradului de valorificare a activelor, atunci când este cazul;

5. asigurarea, în cadrul procedurii colective, a unui tratament echitabil al creditorilor și a unui tratament egal pentru creditorii de același rang;

6. recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile;

7. asigurarea unor proceduri de insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un termen rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu minimum de costuri pentru creditori, debitori, instituții și autorități publice, precum și pentru orice alte entități implicate;

8. asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedură, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului și cu protejarea datelor cu caracter personal.

Definiții

Art. 3. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”* este o secțiune a Buletinului procedurilor de insolvență, publicație editată, în sistem electronic, de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea, cu respectarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, a deciziilor comisiei de insolvență și a hotărârilor instanței de judecată, precum și a altor acte a căror publicare o prevede prezenta lege;

2. *bunuri neurmăribile* sunt bunurile din averea debitorului care nu pot fi supuse valorificării în procedurile prevăzute de prezenta lege, întrucât sunt necesare asigurării unui nivel de trai rezonabil; în procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active, valoarea bunurilor neurmăribile poate fi stabilită sub plafonul prevăzut la lit. a)—c), fără ca prin aceasta să se stabilească un standard de protecție a debitorului inferior celui prevăzut de art. 727 din Codul de procedură civilă. Sunt incluse în categoria bunurilor neurmăribile:

a) bunurile de uz personal sau casnic, inclusiv mobilierul, necesare debitorului și familiei sale pentru un trai rezonabil, dar fără ca valoarea fiecăruia să depășească 5.000 de lei;

b) obiectele de cult, dacă nu sunt mai multe de același fel, dar fără ca valoarea fiecăruia să depășească 2.000 de lei;

c) un vehicul, dacă acesta este în mod indispensabil necesar debitorului și familiei sale inclusiv pentru deplasarea de la/către locul de muncă și care valorează cel mult 5.000 de euro, iar costul dobândirii sale nu face obiectul unei creanțe împotriva averii debitorului;

d) obiectele necesare, în mod rezonabil, debitorului ce suferă de un handicap sau persoanelor din întreținerea sa aflate în această situație și obiectele destinate îngrijirii bolnavilor;

e) alimentele necesare debitorului și persoanelor aflate în întreținerea sa pe durata desfășurării procedurii;

f) bunurile care servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului, în condițiile art. 728 alin. (1) din Codul de procedură civilă;

g) inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, dacă debitorul se ocupă cu agricultura, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței;

h) scrisorile, fotografiile și tablourile personale sau de familie și altele asemenea;

3. *cheltuielile pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil* sunt cheltuielile aprobate în procedura insolvenței pentru a asigura un standard rezonabil de trai pentru debitor și pentru persoanele cărora acesta le prestează întreținere în mod curent, astfel încât să le fie asigurată respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnitatea umană. Criteriile pentru stabilirea nivelului de trai rezonabil vor fi stabilite, anual, de comisia de insolvență la nivel central;

4. *creanțe care beneficiază de o cauză de preferință* sunt creanțele însoțite de un privilegiu și/sau de un drept de ipotecă și/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2.347 din Codul civil, și/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință;

5. *creditor* este orice persoană fizică sau juridică titular al unui drept de creanță împotriva averii debitorului;

6. *creditor chirografar* este creditorul care nu are calitatea de titular al unei creanțe ce beneficiază de o cauză de preferință. Este creditor chirografar și creditorul care beneficiază de o cauză de preferință, a cărui creanță nu este acoperită în totalitate de valoarea bunului afectat cauzei de preferință, pentru partea de creanță neacoperită. Simpla înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a unei creanțe nu determină transformarea acesteia în creanță care beneficiază de o cauză de preferință;

7. *creditor înrudit cu debitorul* este creditorul care are calitatea de:

a) soț/soție, rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv, persoană fizică care locuiește împreună cu debitorul, inclusiv concubinul ori logodnicul, sau/și persoana căreia debitorul îi prestează întreținere în mod curent;

b) persoană juridică la care debitorul deține controlul;

8. *control* este capacitatea de a determina sau influența în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară și operațională a unei persoane juridice sau deciziile la nivelul organelor acesteia; debitorul va fi considerat ca deținând controlul atunci când:

a) deține în mod direct sau indirect o participație calificată de cel puțin 40% din drepturile de vot ale respectivei persoane juridice și niciun alt asociat ori acționar nu deține în mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;

b) deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a persoanei juridice respective;

c) în calitate de asociat al persoanei juridice dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere;

d) în calitate de administrator poate lua singur decizii cu privire la patrimoniul persoanei juridice;

9. *comisia de insolvență la nivel central* este organul administrativ constituit potrivit dispozițiilor prezentei legi, care monitorizează și coordonează activitatea comisiilor de insolvență la nivel teritorial în derularea procedurilor de insolvență, și exercită toate celelalte atribuții prevăzute de prezenta lege în competența sa;

10. *comisia de insolvență la nivel teritorial* denumită, în continuare, *comisia de insolvență,* este structura descentralizată în teritoriu a comisiei de insolvență la nivel central, care se organizează și funcționează la nivelul fiecărui județ, potrivit prevederilor art. 44 alin. (1) și (4)—(6) și care îndeplinește atribuții decizionale, de control și supraveghere în procedura insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor, atribuții de supraveghere în procedura simplificată de insolvență și atribuții de control și supraveghere în perioada de supraveghere postprocedură judiciară de insolvență prin lichidare de active;

11. *eliberarea de datorii reziduale* este ștergerea, la închiderea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare, a creanțelor înscrise în tabelul de creanțe ce depășesc cota de acoperire convenită prin planul de rambursare; ștergerea creanțelor rămase acoperite la încetarea aplicării procedurii simplificate de insolvență; ștergerea creanțelor rămase neacoperite după perioada de supraveghere postînchidere procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active; prin eliberarea de datorii nu se sting și obligațiile codebitorilor sau ale terților garanți;

12. *insolvență* este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente. Insolvența debitorului se prezumă atunci când acesta, după trecerea unui termen de 90 de zile de la data scadenței, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori. Prezumția este relativă;

13. *locuința familiei* este imobilul în care debitorul locuiește efectiv singur sau împreună cu familia și/sau cu alte persoane cărora debitorul le prestează întreținere în mod curent;

14. *obligații excluse* sunt obligațiile debitorului care nu pot fi supuse unor măsuri de eșalonare, reducere ori ștergere în cadrul procedurilor prevăzute de prezenta lege. Sunt incluse în această categorie:

a) obligațiile legale sau convenționale de întreținere, ultimele neputând depăși un prag de 5 salarii medii pe an;

b) obligațiile rezultate din atragerea răspunderii penale și contravenționale;

15. *plan de rambursare a datoriilor* este planul elaborat de debitor împreună cu administratorul procedurii, care cuprinde modul de acoperire a creanțelor împotriva averii debitorului, cuantumul plăților și termenele de plată, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului de creanțe, precum și orice alte măsuri pentru redresarea financiară a debitorului;

16. *procedură colectivă* este procedura în care creditorii participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile și condițiile prevăzute de prezenta lege;

17. *procedură de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor* este procedura de insolvență, concursuală, colectivă și egalitară, care se aplică debitorului persoană fizică de bună-credință în vederea redresării situației financiare a acestuia, pentru gestionarea adecvată a veniturilor și cheltuielilor în vederea acoperirii într-o măsură cât mai mare a pasivului, printr-un plan de rambursare a datoriilor, urmată de eliberarea de datorii reziduale, în condițiile prezentei legi;

18. *procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active* este procedura de insolvență, concursuală, colectivă și egalitară, care se aplică debitorului persoană fizică de bună-credință în vederea valorificării bunurilor și/sau a veniturilor urmăribile ale acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de eliberarea de datorii reziduale, în condițiile prezentei legi;

19. *procedură simplificată de insolvență* este procedura de insolvență aplicabilă categoriilor de debitori prevăzute la art. 65;

20. *supravegherea pe durata planului de rambursare a datoriilor* este monitorizarea, de către administratorul procedurii, sub controlul comisiei de insolvență, a evoluției veniturilor, bunurilor și cheltuielilor debitorului și a îndeplinirii de către acesta a obligațiilor ce îi revin potrivit prezentei legi;

21. *supravegherea postprocedură judiciară de insolvență prin lichidare de active* este monitorizarea debitorului, de către lichidator, sub controlul comisiei de insolvență, în perioada cuprinsă între închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active și data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de eliberare de datorii a acestuia;

22. *tabelul preliminar de creanțe* este documentul elaborat de administratorul procedurii, în procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor sau, după caz, de lichidator, în procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active care cuprinde toate creanțele scadente ori nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, recunoscute de debitor și/sau acceptate de către administratorul procedurii ori, după caz, de lichidator în urma verificării acestora;

23. *tabel definitiv de creanțe* este tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului existente la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor;

24. *valoare-prag* reprezintă cuantumul minim al datoriilor scadente ale debitorului necesar pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor sau a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active; aceasta este de 15 salarii minime pe economie;

25. *veniturile neurmăribile* reprezintă cotitatea din totalul veniturilor debitorului necesare acoperirii cheltuielilor pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil; intră în această categorie:

a) sumele necesare asigurării nevoilor locative, hrană, transport, sănătate și a altor nevoi curente ale debitorului și persoanelor cărora le prestează întreținere în mod curent;

b) sumele necesare debitorului și persoanelor cărora le prestează întreținere în mod curent pentru susținerea cursurilor de învățământ obligatoriu, precum și sumele necesare începerii sau continuării studiilor postliceale, universitare sau postuniversitare;

c) sumele necesare plății primelor de asigurare obligatorie;

26. *creditor cu creanțe curente* sau *creditor curent* este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform dispozițiilor prezentei legi.

Domeniul de aplicare

Art. 4. — (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică debitorului persoană fizică ale cărei obligații nu rezultă din exploatarea de către acesta a unei întreprinderi, în sensul art. 3 din Codul civil, și care:

a) are domiciliul, reședința sau reședința obișnuită de cel puțin 6 luni anterior depunerii cererii în România;

b) este în stare de insolvență, în sensul art. 3 pct. 12, și nu există o probabilitate rezonabilă de a redeveni, într-o perioadă de maximum 12 luni, capabil să își execute obligațiile astfel cum au fost contractate, cu menținerea unui nivel de trai rezonabil pentru sine și pentru persoanele pe care le are în întreținere; probabilitatea rezonabilă se apreciază prin considerarea cuantumului total al obligațiilor raportat la veniturile realizate sau prognozate a fi realizate față de nivelul de pregătire profesională și expertiză ale debitorului, precum și la bunurile urmăribile deținute de acesta;

c) cuantumul total al obligațiilor sale scadente este cel puțin egal cu valoarea-prag.

(2) Debitorul are reședința obișnuită în România, în sensul prevederilor alin. (1) lit. a), dacă locuiește în mod statornic în România, chiar dacă nu a îndeplinit formalitățile legale de înregistrare, dacă are bunuri și/sau realizează venituri în România.

(3) Nu poate beneficia de o procedură a insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor, de o procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active sau de o procedură simplificată de insolvență debitorul care a mai fost subiect al unei astfel de proceduri, finalizate cu eliberarea de datoriile reziduale, cu mai puțin de 5 ani anterior formulării unei noi cereri de deschidere a procedurii insolvenței.

(4) Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile debitorului:

a) în cazul căruia a fost închisă, din motive ce îi sunt imputabile, o procedură de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, o procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active sau o procedură simplificată de insolvență cu mai puțin de 5 ani anterior formulării unei noi cereri de deschidere a procedurii insolvenței;

b) care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, a unei infracțiuni de fals sau a unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii;

c) care a fost concediat în ultimii 2 ani din motive ce îi sunt imputabile;

d) care, deși apt de muncă și fără un loc de muncă ori alte surse de venit, nu a depus diligența rezonabilă necesară pentru a-și găsi un loc de muncă sau care a refuzat, în mod nejustificat, un loc de muncă propus ori o altă activitate aducătoare de venit;

e) care a acumulat datorii noi, prin cheltuieli voluptuare în timp ce știa sau ar fi trebuit să știe că este în stare de insolvență;

f) care a determinat sau a înlesnit ajungerea în stare de insolvență, cu intenție sau din culpă gravă. Se prezumă a fi avut acest efect:

1. contractarea, în ultimele 6 luni anterior formulării cererii de deschidere a procedurii insolvenței, a unor datorii care reprezintă cel puțin 25% din valoarea totală a obligațiilor, cu excepția obligațiilor excluse;

2. asumarea, în ultimii 3 ani anterior formulării cererii, a unor obligații excesive prin raportare la starea sa patrimonială, la avantajele pe care le obține din contract ori la ansamblul circumstanțelor care au contribuit semnificativ la incapacitatea debitorului de a-și plăti datoriile, altele decât cele datorate de către acesta persoanelor cu care a contractat astfel;

3. efectuarea, în ultimii 3 ani anterior formulării cererii, a unor plăți preferențiale, care au contribuit în mod semnificativ la reducerea sumei disponibile pentru plata celorlalte datorii;

4. transferarea, în ultimii 3 ani anterior formulării cererii, de bunuri sau valori din patrimoniul său în patrimoniul altei persoane fizice ori juridice în timp ce știa sau ar fi trebuit să știe că prin aceste transferuri va ajunge în stare de insolvență;

5. încetarea unui contract de muncă prin acordul părților sau prin demisie în ultimele 6 luni anterior formulării cererii de deschidere a procedurii;

g) care la data formulării cererii de deschidere a unei proceduri de insolvență, potrivit prezentei legi, are deja deschisă o altă procedură de insolvență.

(5) Prezumțiile prevăzute la alin. (4) lit. f) sunt relative.

Formele procedurii de insolvență

Art. 5. — Procedurile de insolvență reglementate de prezenta lege sunt:

a) procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor;

b) procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active;

c) procedura simplificată de insolvență.

Inițierea procedurii de insolvență

Art. 6. — (1) Debitorul aflat în stare de insolvență, în sensul art. 3 pct. 12, poate depune la comisia de insolvență o cerere de deschidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

(2) În cazul în care debitorul consideră că situația sa financiară este iremediabil compromisă și un plan de rambursare a datoriilor nu poate fi elaborat și pus în executare, acesta poate solicita direct instanței judecătorești competente deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(3) Debitorul care îndeplinește condițiile de la art. 65 depune la comisia de insolvență o cerere de aplicare a procedurii simplificate de insolvență, potrivit art. 66.

CAPITOLUL II
Organele care aplică procedura de insolvență

Enumerare

Art. 7. — (1) Organele care aplică procedura de insolvență sunt: comisia de insolvență și administratorul procedurii, instanțele judecătorești și lichidatorul.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor debitorului și ale creditorilor.

Comisia de insolvență

Art. 8. — (1) Comisia de insolvență este organul administrativ la nivel teritorial care:

a) îndeplinește atribuții decizionale, de control și supraveghere, prevăzute de prezenta lege, în procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare, fiind sprijinită în îndeplinirea acestora de administratorul procedurii;

b) îndeplinește atribuțiile de supraveghere prevăzute de prezenta lege, în derularea procedurii de insolvență simplificată;

c) îndeplinește atribuțiile de îndrumare, control și supraveghere, în perioada postînchidere procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active, fiind sprijinită în îndeplinirea acestora de lichidator.

(2) Comisia de insolvență în a cărei circumscripție și-a avut debitorul domiciliul, reședința sau reședința obișnuită cel puțin 6 luni înaintea depunerii cererii de deschidere a unei proceduri de insolvență este competentă să exercite atribuțiile prevăzute la alin. (1).

(3) Comisia de insolvență învestită cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenței potrivit alin. (2) rămâne competentă să deruleze procedura, indiferent de schimbările ulterioare de domiciliu, reședință sau reședință obișnuită a debitorului.

Administratorul procedurii

Art. 9. — (1) Administratorul procedurii administrează procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, sub controlul comisiei de insolvență.

(2) Administratorul procedurii este desemnat de comisia de insolvență dintre practicienii în insolvență, executorii judecătorești, avocații și notarii publici înscriși în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice.

Instanțele judecătorești

Art. 10. — (1) Cererile/Acțiunile din procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active, contestațiile împotriva deciziilor comisiei de insolvență prevăzute de prezenta lege și cererile de eliberare de datorii sunt de competența judecătoriei în a cărei circumscripție și-a avut domiciliul, reședința sau reședința obișnuită debitorul cel puțin 6 luni anterior datei sesizării instanței.

(2) Instanța legal învestită cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenței potrivit alin. (1) rămâne competentă să soluționeze cauza, indiferent de schimbările ulterioare de domiciliu al debitorului.

(3) Toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentei legi se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanță. În cazul acestor cereri nu sunt aplicabile dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii. Termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul fixează, prin rezoluție, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată.

(4) Hotărârile pronunțate de judecătorii sunt supuse apelului la tribunal. Hotărârile tribunalului sunt definitive.

(5) Repartizarea unei prime cereri, acțiuni sau contestații prevăzute de prezenta lege se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, completurilor specializate pentru insolvența persoanelor fizice.

(6) Repartizarea unei noi cereri, acțiuni sau contestații privind procedura insolvenței referitoare la același debitor se repartizează judecătorului învestit conform alin. (5), întocmindu-se dosare asociate.

(7) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva aceleiași hotărâri se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va soluționa toate apelurile următoare împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate în procedura insolvenței referitoare la același debitor.

(8) Apelurile sunt judecate de completuri specializate de la tribunalele specializate sau din secția specială de insolvență a tribunalului, dacă a fost creată ori de secția civilă care soluționează și cauzele de insolvență prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

Lichidatorul

Art. 11. — (1) Lichidatorul administrează procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active, sub controlul instanței judecătorești, și îndeplinește atribuțiile de supraveghere prevăzute de prezenta lege pentru perioada postprocedură judiciară de insolvență prin lichidare de active, sub controlul comisiei de insolvență.

(2) Lichidatorul este desemnat de instanță dintre practicienii în insolvență, executorii judecătorești, avocații și notarii publici înscriși în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice.

Cerințe pentru dobândirea calității de administrator al procedurii sau de lichidator

Art. 12. — (1) Poate fi administrator al procedurii sau lichidator persoana care:

a) a dobândit și se află în exercitarea, în condițiile legii, a uneia dintre următoarele profesii: practician în insolvență, executor judecătoresc, avocat, notar;

b) are o vechime de cel puțin 3 ani în profesia de practician în insolvență sau de executor judecătoresc ori cumulat în aceste profesii și este definitivat cel puțin în una dintre acestea;

c) are o vechime de cel puțin 5 ani în profesia de avocat sau notar ori cumulat în aceste profesii sau în cele prevăzute la lit. b) și este definitivat cel puțin în una dintre acestea;

d) a absolvit cursuri de pregătire profesională în domeniul procedurii insolvenței persoanei fizice și în alte domenii cu relevanță pentru administrarea procedurilor de insolvență;

e) a fost admis la examenul pentru includerea în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice;

f) se bucură de o bună reputație, constatată potrivit statutului profesiei din care face parte;

g) nu a fost sancționată pentru săvârșirea unei abateri disciplinare în anul anterior depunerii cererii de includere în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice;

h) face dovada că deține un sediu profesional corespunzător acestei activități.

(2) Calitatea de practician în insolvență, executor judecătoresc, avocat, notar este compatibilă cu exercitarea calității de administrator al procedurii sau de lichidator pentru procedura insolvenței persoanelor fizice.

(3) Fiecare corp profesional organizează cursuri de pregătire profesională în domeniul procedurii insolvenței persoanei fizice și în alte domenii cu relevanță pentru administrarea procedurilor de insolvență. De asemenea, fiecare corp profesional organizează examenul pentru includerea în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice. Conducerile celor patru corpuri profesionale adoptă o curriculă comună și o metodologie unitară pentru desfășurarea cursurilor și a examenului, cu avizul comisiei de insolvență la nivel central.

(4) Sunt incluși în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice, fără susținerea examenului prevăzut la alin. (1) lit. e) și alin. (3), practicienii în insolvență și executorii judecătorești cu o vechime de peste 5 ani.

(5) Fiecare corp profesional comunică anual comisiei de insolvență la nivel central lista membrilor care sunt admiși pentru includere în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice.

(6) Biroul administratorului procedurii/lichidatorului funcționează în toate zilele lucrătoare, conform programului ce va fi afișat la loc vizibil, și este dotat cu registratură și arhivă proprie.

(7) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (6) se face de către organele de control ale profesiei din care face parte administratorul procedurii/lichidatorul.

(8) Controlul profesional al administratorului procedurii/lichidatorului se exercită în condițiile legii speciale a profesiei, precum și de Ministerul Justiției prin inspectorii generali de specialitate.

CAPITOLUL III
Procedura administrativă pe bază de plan de rambursare a datoriilor

Cererea debitorului

Art. 13. — (1) Debitorul depune cererea de deschidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor la comisia de insolvență competentă potrivit art. 8 alin. (2).

(2) Cererea poate fi formulată și de către ambii soți, iar procedura va fi comună acestora, fiind elaborat un singur plan de rambursare sau, după caz, două planuri de rambursare corelate. Independent de regimul matrimonial aplicabil, dacă soții au și bunuri sau obligații comune ori sunt codebitori ai aceleiași obligații, cererea de deschidere a procedurii insolvenței este depusă de soțul debitor doar cu consimțământul celuilalt soț.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și logodnicului sau persoanei cu care debitorul conviețuiește, dacă au bunuri dobândite în coproprietate ori sunt codebitori ai aceleiași obligații.

(4) Cu cel puțin 30 de zile înainte de data depunerii cererii prevăzute la alin. (1), debitorul notifică intenția sa de deschidere a procedurii fiecărui creditor cunoscut, prin orice mijloc de comunicare ce asigură confirmarea primirii.

(5) Cererea debitorului este un formular tipizat care cuprinde date și informații referitoare la:

a) motivele care au condus la ajungerea în stare de insolvență;

b) numele/denumirea creditorilor, domiciliul/sediul social al acestora, valoarea și tipul creanței: certe sau sub condiție, scadente ori nescadente, arătându-se suma și, dacă este cazul, dreptul sau cauza de preferință;

c) acțiunile judiciare împotriva averii debitorului, inclusiv, dacă este cazul, procedurile de executare silită începute, măsuri asigurătorii aplicate;

d) demersuri de renegociere extrajudiciară a anumitor datorii întreprinse de debitor anterior formulării cererii de deschidere a procedurii insolvenței;

e) statutul civil;

f) statutul profesional;

g) cuantumul veniturilor din muncă și al celor asimilate acestora, al sumelor de bani cuvenite cu titlu de pensie în cadrul asigurărilor sociale ori reprezentând o altă categorie de prestații sociale, precum și a oricăror altor venituri, inclusiv venituri cuvenite în temeiul unui drept de proprietate intelectuală și dividende încasate într-o perioadă de 3 ani anterior depunerii cererii, precum și schimbările previzionate ale veniturilor în următorii 3 ani;

h) bunurile debitorului, incluzând bunurile aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, cu precizarea altor drepturi reale decât dreptul de proprietate pe care debitorul le deține asupra bunurilor altor persoane;

i) conturile deschise la instituțiile de credit sau la societățile de investiții financiare de către debitor, precum și conturile prin care debitorul își rulează disponibilitățile financiare sau de investiții, precum și disponibilul din aceste conturi;

j) creanțe al căror titular este debitorul, precum și orice drepturi reale, altele decât dreptul de proprietate, pe care debitorul le deține asupra bunurilor altor persoane;

k) actele cu titlu gratuit, precum și tranzacțiile de peste 10 salarii minime pe economie încheiate în ultimii 3 ani anterior formulării cererii;

l) numele persoanelor cărora debitorul le prestează întreținere în mod curent și titlul cu care aceasta este prestată și, dacă este cazul, numele persoanelor care contribuie, împreună cu debitorul, la prestarea acestei întrețineri;

m) litigiile în curs sau finalizate în care debitorul este sau a fost parte, care ar putea să afecteze în orice fel patrimoniul acestuia;

n) mențiunea că nu a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 88, a infracțiunii de evaziune fiscală, a infracțiunilor de fals sau a unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii ori că a intervenit reabilitarea pentru astfel de condamnări, împreună cu înscrisurile doveditoare;

o) mențiunea că nu a beneficiat de o eliberare de datorii reziduale, potrivit prezentei legi, în ultimii 5 ani anterior depunerii cererii, respectiv că nu a făcut obiectul unei proceduri de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor ori de lichidare de active, care a fost închisă din motive imputabile acestuia, în ultimii 5 ani anterior depunerii cererii;

p) dacă este cazul, denumirea societăților la care debitorul a avut calitatea de asociat unic, administrator sau asociat/acționar în ultimii 2 ani anterior introducerii cererii, numărul sau procentul acțiunilor/părților sociale/părților de interes deținute;

q) dacă este cazul, calitatea de persoană fizică autorizată, titular al unei întreprinderi individuale sau membru al unei întreprinderi familiale deținută în ultimii 2 ani anterior introducerii cererii.

(6) La cererea prevăzută la alin. (5), debitorul anexează următoarele înscrisuri:

a) dovada faptului că este angajat sau că desfășoară o activitate producătoare de venituri ori, după caz, documente care să ateste lipsa/reducerea capacității sale de muncă, iar, dacă este șomer, dovada faptului că nu a fost concediat din motive imputabile și că a făcut toate demersurile specifice unei persoane diligente pentru obținerea unui loc de muncă;

b) documente care să ateste veniturile din muncă și cele asimilate acestora, sumele de bani cuvenite cu titlu de pensie în cadrul asigurărilor sociale ori reprezentând o altă categorie de prestații sociale, precum și orice alte venituri, inclusiv venituri cuvenite în temeiul unui drept de proprietate intelectuală și dividende încasate într-o perioadă de 3 ani anterior depunerii cererii, precum și o mențiune privind schimbările previzionate ale veniturilor în următorii 3 ani;

c) copii ale declarațiilor fiscale pentru ultimii 3 ani anterior formulării cererii;

d) un extras de cazier judiciar și cazier fiscal la zi;

e) un raport complet de la Biroul de Credit, emis cu maximum 30 de zile înainte de data depunerii cererii;

f) o propunere de plan de rambursare a datoriilor, care conține cel puțin sumele pe care debitorul consideră că le va putea plăti periodic creditorilor săi.

(7) Formularul tipizat de cerere se aprobă prin decizie a președintelui comisiei de insolvență la nivel central, comisia de insolvență analizând, anual, și necesitatea revizuirii acestuia. Formularul se pune la dispoziția publicului, cu titlu gratuit, la sediile comisiilor de insolvență, precum și on-line, pe pagina de internet a comisiei de insolvență la nivel central.

Examinarea cererii

Art. 14. — (1) În termen de 30 de zile de la primirea cererii, comisia de insolvență își verifică, din oficiu, competența teritorială, analizează cererea și actele depuse în susținerea acesteia și, după ascultarea debitorului și informarea acestuia cu privire la efectele procedurii, emite, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 3 pct. 12, iar debitorul nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) și (4):

a) o decizie de admitere în principiu a cererii de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, prin care desemnează și un administrator al procedurii și în care indică și dacă sunt necesare măsuri provizorii; sau

b) o decizie prin care constată că situația financiară a debitorului este iremediabil compromisă și prin care, numai după obținerea acordului debitorului, sesizează instanța pentru deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, în cazul în care debitorul are bunuri și/sau venituri urmăribile.

(2) În cazul în care se constată că debitorul îndeplinește condițiile pentru aplicarea procedurii simplificate de insolvență, comisia de insolvență, cu acordul debitorului, va proceda potrivit dispozițiilor art. 65.

(3) Pentru analizarea cererii, comisia de insolvență poate solicita debitorului să își completeze cererea și sau/actele și informațiile depuse în susținerea acesteia. De asemenea, comisia de insolvență solicită informații relevante despre patrimoniul debitorului oricărei instituții publice sau autorități publice competente, precum și oricărei persoane fizice ori juridice cu care debitorul a declarat că este sau că s-a aflat în raporturi de muncă în ultimii 2 ani ori în raporturi care ar putea să afecteze în orice fel patrimoniul debitorului.

(4) Informațiile solicitate de comisia de insolvență în temeiul alin. (3) sunt furnizate de îndată, cu titlu gratuit și cu respectarea prevederilor legale pentru protecția datelor cu caracter personal.

(5) În scopul efectuării verificării prevăzute la alin. (1), comisia de insolvență poate solicita debitorului informații suplimentare și să actualizeze, dacă este cazul, formularul de cerere prevăzut la art. 13 alin. (5).

(6) Dacă, din analiza efectuată în termenul prevăzut la alin. (1), rezultă că nu sunt întrunite condițiile art. 4 alin. (1) și art. 3 pct. 12 sau că debitorul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) ori (4), comisia de insolvență emite o decizie de respingere a cererii de deschidere a procedurii pe bază de plan de rambursare. Comisia de insolvență respinge cererea și în cazul în care debitorul are bunuri valorificabile, din al căror preț se poate acoperi totalitatea creanțelor sau cuantumul datoriilor ce ar rămâne neplătite este mai mic decât valoarea-prag.

Desemnarea administratorului procedurii

Art. 15. — (1) Administratorul procedurii este desemnat aleatoriu de comisia de insolvență, prin decizia de admitere în principiu a cererii de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, dintre practicienii în insolvență, executorii judecătorești, avocații și notarii publici înscriși în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice, care își au sediul profesional în județul în care își are domiciliul, reședința principală sau reședința obișnuită debitorul. Prin aceeași decizie se stabilește și onorariul administratorului procedurii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care se află în curs o executare silită privitor la unul sau mai multe bunuri ale debitorului ori cu privire la veniturile acestuia, comisia de insolvență desemnează ca administrator al procedurii pe executorul judecătoresc care efectuează executarea silită în curs, dacă acesta este înscris și pe Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice.

(3) În situația unui concurs de executări va fi desemnat executorul judecătoresc care a început cel dintâi executarea.

(4) În cazul în care administratorul procedurii desemnat refuză, din motive temeinice, numirea, acesta are obligația de a notifica refuzul său comisiei de insolvență, în termen de 3 zile de la comunicarea numirii. Comisia de insolvență va desemna un alt administrator al procedurii, potrivit alin. (1).

(5) Necomunicarea în termenul prevăzut de alin. (4) a refuzului de numire a sa ca administrator al procedurii se sancționează cu amendă de 200 lei, care se face venit la bugetul de stat. Sancțiunea se aplică de către comisia de insolvență, cu posibilitatea reexaminării, de către aceasta, în termen de 48 de ore de la comunicare. Decizia pronunțată în reexaminare se contestă la instanța competentă potrivit prezentei legi, în termen de 7 zile de la comunicare.

Comunicarea deciziei

Art. 16. — (1) În cazul admiterii în principiu a cererii, decizia se comunică debitorului, creditorilor cunoscuți, cărora li se anexează și formularul de cerere prevăzut la art. 13 alin. (5), actualizat de debitor, dacă este cazul, ca urmare a verificării comisiei de insolvență, precum și administratorului procedurii desemnat, căruia i se pune în vedere să se prezinte la comisie în termen de 3 zile de la comunicare, pentru preluarea dosarului.

(2) De asemenea, decizia prevăzută la alin. (1) se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(3) În cazul respingerii cererii, decizia se comunică debitorului.

Contestarea deciziei comisiei de insolvență

Art. 17. — (1) În termen de 7 zile de la data comunicării deciziei de admitere în principiu sau, după caz, de respingere, creditorii ori, după caz, debitorul o pot/poate ataca, cu contestație, la instanța competentă, potrivit art. 10 alin. (1), inclusiv pe motive de nerespectare a competenței teritoriale.

(2) Contestația suspendă executarea deciziei comisiei de insolvență.

(3) Sentința nu este executorie și poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare.

(4) Apelul se judecă de tribunal, de urgență și cu precădere.

Efectele respingerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență

Art. 18. — (1) În cazul în care cererea este respinsă pe motivul neîntrunirii cerinței prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b), iar decizia a rămas definitivă, debitorul nu mai poate cere instanței deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(2) O nouă cerere de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare sau a procedurii de insolvență judiciară prin lichidare de active poate fi formulată de către debitor, dacă există o modificare a stării de fapt, numai după trecerea unei perioade de minimum 6 luni de la data rămânerii definitive a deciziei de respingere a cererii potrivit alin. (1).

Admiterea contestației

Art. 19. — (1) Prin sentința de admitere a contestației împotriva deciziei de respingere a cererii de deschidere a procedurii de insolvență, instanța pronunță și admiterea în principiu a acestei cereri a debitorului și transmite dosarul comisiei de insolvență.

(2) Comisia de insolvență, primind dosarul, numește, de îndată, prin decizie, un administrator al procedurii, potrivit prevederilor art. 15, și efectuează comunicarea și publicarea hotărârii de admitere în principiu a cererii debitorului și a deciziei de numire a administratorului procedurii, potrivit prevederilor art. 16.

Măsuri provizorii

Art. 20. — (1) La data emiterii deciziei de admitere în principiu a cererii de deschidere a procedurii insolvenței, potrivit art. 14 alin. (1) lit. a) sau art. 19, se suspendă provizoriu, de drept, executările silite începute potrivit averii debitorului. Decizia se comunică de îndată executorului judecătoresc. Dispozițiile art. 34 se aplică în mod corespunzător.

(2) Suspendarea executării silite, ca măsură provizorie, prevăzută la alin. (1), durează până cel mai târziu la data aprobării planului sau, după caz, până la rămânerea definitivă a sentinței prin care se soluționează cererea de confirmare a planului sau până la expirarea termenului de formulare a cererii de confirmare a planului. Perioada suspendării nu poate depăși 3 luni, cu excepția situației în care instanța a încuviințat prelungirea suspendării provizorii, pentru durate de până la 3 luni, dacă în lipsa acestei măsuri situația financiară a debitorului ar deveni iremediabil compromisă, existând un risc cert ca planul de rambursare a datoriilor să nu se poată realiza.

Primele măsuri ale administratorului procedurii

Art. 21. — Îndată după preluarea dosarului, administratorul procedurii notifică creditorii cu privire la numirea sa, solicitându-le o informare cu privire la cuantumul și tipul creanței împotriva averii debitorului, o evaluare a bunului grevat de o cauză de preferință, dacă creditorul dispune de o astfel de evaluare, estimând și măsurile de restructurare a creanței pe care le-ar putea accepta. Notificarea se publică în Buletinul procedurilor de insolvență.

Obligațiile creditorilor

Art. 22. — În termen de 30 de zile de la publicarea notificării în Buletinul procedurilor de insolvență, efectuată potrivit prevederilor art. 21, creditorii transmit administratorului procedurii o informare cu privire la cuantumul și tipul creanței, o evaluare a bunului grevat de o cauză de preferință, dacă creditorul dispune de o astfel de evaluare, estimând și măsurile de restructurare a creanței pe care le-ar putea accepta.

Tabelul preliminar de creanțe

Art. 23. — (1) În termen de 60 de zile de la publicarea notificării în Buletinul procedurilor de insolvență, efectuată potrivit prevederilor art. 21, administratorul procedurii elaborează tabelul preliminar de creanțe.

(2) Dacă există neconcordanțe între datele furnizate de debitor și cele comunicate de creditori, administratorul procedurii poate solicita documente și informații suplimentare sau poate chema părțile pentru lămuriri. Dacă apreciază necesar, administratorul procedurii poate solicita informații relevante despre patrimoniul debitorului oricărei instituții publice sau autorități publice competente, precum și oricărei persoane fizice ori juridice cu care debitorul a declarat că este sau că s-a aflat în raporturi de muncă în ultimii 2 ani ori în raporturi care ar putea să afecteze în orice fel patrimoniul debitorului, informațiile fiind furnizate cu titlu gratuit.

(3) În tabelul preliminar de creanțe sunt menționate suma solicitată de către creditor, suma acceptată de administratorul procedurii, informații privind cauza de preferință de care beneficiază creanța și rangul de prioritate al cauzei de preferință.

(4) În cazul codebitorului sau terțului garant care a făcut plata, de bunăvoie sau ca urmare a unei proceduri de executare silită, sunt aplicabile dispozițiile art. 1.596 din Codul civil, urmând să fie înscriși în tabelul de creanțe, în limita sumei plătite.

(5) Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul preliminar, inclusiv cu dobânzile, până la valoarea de piață a bunului afectat cauzei de preferință, stabilită prin evaluare. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară sau dacă i-ar fi fost redusă suma aferentă dobânzilor acumulate, dar nu mai mult decât suma datorată.

(6) Administratorul procedurii notifică tabelul preliminar de creanțe creditorilor și debitorului.

Contestarea tabelului preliminar de creanțe

Art. 24. — (1) În termen de 7 zile de la data comunicării tabelului de creanțe, acesta poate fi atacat cu contestație de către creditori sau de către debitor.

(2) Dacă se depun mai multe contestații, acestea se înregistrează în același dosar și se soluționează printr-o singură sentință, în 20 de zile de la înregistrarea ultimei contestații, cu citarea creditorilor contestatori sau, după caz, ale căror creanțe au fost contestate și a debitorului.

(3) Sentința poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Tribunalul soluționează apelul, de urgență și cu precădere.

(4) În termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, administratorul procedurii elaborează tabelul definitiv de creanțe, pe care îl notifică creditorilor și debitorului și îl depune la comisia de insolvență.

(5) În cazul necontestării tabelului preliminar de creanțe, în condițiile alin. (1), acesta devine tabel definitiv de creanțe, debitorul și creditorii fiind notificați cu privire la aceasta, administratorul procedurii depunându-l la comisia de insolvență.

Planul de rambursare a datoriilor

Art. 25. — (1) În termen de 30 de zile de la notificarea creditorilor potrivit art. 24 alin. (4) și (5), debitorul, împreună cu administratorul procedurii, elaborează un plan de rambursare a datoriilor.

(2) În planul de rambursare a datoriilor se includ:

a) motivele care au condus la ajungerea în stare de insolvență;

b) tabelul definitiv de creanțe;

c) cotitatea salariului sau a altor venituri ale debitorului destinate acoperirii pasivului;

d) lista bunurilor, inclusiv a bunurilor grevate de cauze de preferință, a căror valorificare se propune pentru acoperirea pasivului și valoarea de piață a acestora; dacă este cazul, propunerea de partaj a bunurilor pe care debitorul le deține în devălmășie sau coproprietate;

e) lista creanțelor al căror titular este debitorul și data scadenței acestora;

f) cota de acoperire a creanțelor prin planul de rambursare, care trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

1. să fie superioară cotei de acoperire ce ar putea fi obținută de creditori în procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active;

2. să fie superioară valorii bunurilor urmăribile ale debitorului, reprezentată ca procent din totalul valoric al bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului;

g) lista bunurilor neurmăribile și veniturilor neurmăribile, precum și sursele din care se acoperă cheltuielile pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil, listă supusă aprobării prealabile a comisiei de insolvență;

h) măsuri privind locuința familiei;

i) măsuri pentru asigurarea plății creanțelor curente;

j) orice alte măsuri pentru redresarea situației financiare a debitorului, precum: denunțarea unor contracte, obligații asumate de debitor pentru majorarea veniturilor destinate acoperirii pasivului, cum ar fi reorientarea profesională sau reangajarea, constituirea de garanții suplimentare.

(3) Pentru evaluarea bunurilor din averea debitorului, comisia de insolvență, la cererea administratorului procedurii, poate dispune, atunci când consideră necesar, efectuarea unei expertize. Această expertiză este efectuată prin corpul propriu de experți.

(4) În planul de rambursare nu pot fi reduse sau eșalonate obligațiile prevăzute la art. 3 pct. 14.

(5) Durata de executare a planului este de maximum 5 ani de la data rămânerii definitive a deciziei de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor. Debitorul și creditorii săi pot prevedea în plan și posibilitatea prelungirii executării cu cel mult 12 luni, în condițiile stabilite în plan.

(6) Planul, însoțit de o evaluare, elaborată de comisia de insolvență, cu privire la fezabilitatea acestuia, se notifică creditorilor cunoscuți.

Locuința familiei

Art. 26. — (1) Administratorul procedurii analizează situația locativă a debitorului și propune, prin planul de rambursare, măsurile privind locuința familiei pe durata procedurii. În acest scop, administratorul procedurii evaluează cel puțin următoarele aspecte:

a) costurile pe care le-ar suporta debitorul dacă ar rămâne în imobilul locuință a familiei, cum ar fi cuantumul chiriei sau al ratei de plată pentru creditul ipotecar, cuantumul primelor de asigurare a imobilului, cuantumul impozitului pe proprietate, cheltuielile de întreținere a imobilului ș.a.;

b) nevoile de locuit ale debitorului și ale familiei sale și în considerarea acestora, costurile pe care le-ar implica o soluție locativă alternativă;

c) veniturile debitorului și capacitatea altor persoane care locuiesc împreună cu debitorul de a contribui la cheltuielile legate de locuința familiei;

d) în cazul în care asupra imobilului cu destinație de locuință a familiei este constituită o cauză de preferință, cuantumul creanței ce beneficiază de această cauză de preferință.

(2) În cazul în care prin planul de rambursare se stabilește că imobilul locuință a familiei urmează să fie valorificat pentru acoperirea pasivului:

a) debitorul va putea rămâne în imobil până la valorificare, dar nu mai mult de 6 luni de la data prevăzută în plan pentru valorificare, dacă nu se convine un termen mai favorabil prin plan;

b) dacă modalitatea de valorificare este darea în plată, care operează înaintea expirării termenului de 6 luni de la data prevăzută în plan pentru valorificare, debitorul va putea rămâne în imobil până la împlinirea acestui termen, cu achitarea unei chirii în cuantumul stabilit de comisia de insolvență;

c) dacă valorificarea, prin orice modalitate prevăzută de lege, cu excepția celei prevăzute la lit. b), operează înaintea curgerii termenului de 6 luni de la data prevăzută în plan pentru valorificare, debitorul va putea rămâne în imobil până la împlinirea acestui termen, cu achitarea unei chirii în cuantumul stabilit de comisia de insolvență;

d) după valorificarea bunului, debitorul are un drept de preferință la încheierea unui contract de închiriere a imobilului sau a unei părți din acesta, la un cuantum al chiriei stabilit în condițiile pieței.

Concilierea asupra planului de rambursare

Art. 27. — (1) În termen de 30 de zile de la notificarea creditorilor, potrivit art. 25 alin. (6), administratorul procedurii invită creditorii și debitorul la conciliere asupra planului de rambursare, în cadrul căreia asistă debitorul și creditorii acestuia pentru a se ajunge la un acord.

(2) Durata procesului de conciliere este de cel mult 60 de zile de la data invitației prevăzute la alin. (1), cu posibilitatea prelungirii, de către comisia de insolvență, cu încă 30 de zile, dacă sunt indicii temeinice că se va ajunge la un acord.

(3) Modalitatea de desfășurare a ședințelor de conciliere, precum și modul de comunicare cu debitorul și creditorii în perioada de conciliere se stabilesc prin norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Concilierea asupra planului de rambursare poate fi realizată prin corespondență, inclusiv pe cale electronică.

Votul asupra planului de rambursare

Art. 28. — (1) Planul este aprobat dacă creditorii reprezentând minimum 55% din valoarea totală a creanțelor și 30% din valoarea creanțelor ce beneficiază de cauze de preferință au votat în favoarea acestuia.

(2) Majoritatea prevăzută la alin. (1) nu va fi considerată întrunită dacă ea nu ar fi fost realizată fără votul creditorilor înrudiți cu debitorul.

(3) Creditorii pot vota asupra planului de rambursare și prin corespondență — telefax, poștă electronică sau alte mijloace ce asigură transmiterea votului și confirmarea primirii acestuia, precum și identificarea creditorului votant.

(4) Creditorii care au fost notificați și care nu și-au exprimat votul, prin oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (3), vor fi considerați că au votat în favoarea acestuia.

(5) Administratorul procedurii întocmește un proces-verbal în care constată rezultatul votului. Planul de rambursare și procesul-verbal se depun la comisia de insolvență în 3 zile de la data încheierii votului.

Aprobarea planului. Deschiderea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor

Art. 29. — (1) Dacă planul de rambursare este aprobat sau considerat aprobat, potrivit prevederilor art. 28, comisia de insolvență constată, prin decizie, deschiderea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

(2) Decizia se comunică debitorului, creditorilor și administratorului procedurii și se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(3) Decizia se comunică, prin grija administratorului procedurii, instituțiilor competente în vederea înscrierii mențiunii referitoare la deschiderea procedurii în registrele de publicitate imobiliară și mobiliară.

Contestarea deciziei de deschidere a procedurii pe bază de plan de rambursare a datoriilor

Art. 30. — (1) În termen de 7 zile de la data comunicării deciziei de deschidere a procedurii, aceasta poate fi atacată cu contestație, la instanța competentă, de către creditorii care au votat împotriva planului.

(2) Contestația suspendă executarea deciziei comisiei de insolvență.

(3) Dacă se depun mai multe contestații, acestea se înregistrează în același dosar și se soluționează printr-o singură sentință.

(4) Sentința nu este executorie și se atacă cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare.

(5) Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

Neaprobarea planului

Art. 31. — (1) Dacă planul nu a fost aprobat sau nu au fost întrunite condițiile pentru a fi considerat aprobat, potrivit art. 28, administratorul procedurii consemnează în procesul-verbal opinia sa cu privire la motivele neaprobării planului, la caracterul echitabil față de creditori al măsurilor propuse în plan și la fezabilitatea acestora.

(2) Procesul-verbal prevăzut la alin. (1) se depune la comisia de insolvență, în termen de 3 zile de la data încheierii votului.

(3) Comisia de insolvență, verificând procesul-verbal, confirmă sau, după caz, infirmă procesul-verbal. În cazul infirmării, procesul-verbal se retransmite administratorului procedurii, pentru reluarea votului asupra planului de rambursare sau pentru completarea procesului-verbal. În cazul confirmării, procesul-verbal și planul de rambursare neaprobat se comunică debitorului.

Confirmarea planului de rambursare a datoriilor

Art. 32. — (1) Dacă planul de rambursare nu este aprobat cu majoritatea prevăzută la art. 28 alin. (1), (2) și (4), debitorul poate cere instanței, în termen de 7 zile de la comunicarea procesului-verbal prevăzut de art. 31, fie confirmarea planului, fie deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(2) Cererea debitorului este însoțită de procesul-verbal prevăzut la art. 31 și de planul de rambursare neaprobat.

(3) Instanța poate confirma planul de rambursare dacă sunt întrunite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) debitorul este în insolvență, fără ca situația sa financiară să fie iremediabil compromisă, și nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) și (4);

b) administratorul procedurii a reținut în procesul-verbal prevăzut la art. 31 că măsurile propuse în planul de rambursare sunt echitabile pentru creditori și realizabile de către debitor;

c) planul de rambursare a întrunit votul favorabil al titularilor de creanțe reprezentând cel puțin majoritatea din valoarea totală a creanțelor;

d) constată că împotrivirea unuia dintre creditorii cu acordul căruia ar putea fi întrunită majoritatea este întemeiată exclusiv pe nemulțumirea privind procentul de îndestulare a creanței sale, iar alți creditori neînrudiți care reprezintă cel puțin 30% din totalul creanțelor și-au exprimat acordul cu privire la planul de rambursare propus;

e) cota de acoperire a creanțelor este superioară celei ce ar putea fi obținută de creditori în procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active, dar nu mai mică de 50% din totalul valorii creanțelor, și este mai mare decât procentul pe care îl reprezintă valoarea bunurilor urmăribile ale debitorului în raport cu totalul valoric al bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului.

(4) Sentința se comunică debitorului și creditorilor, iar în termen de 7 zile de la comunicare, aceasta poate fi atacată cu apel, la tribunal. Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

(5) Dacă planul a fost confirmat, instanța de judecată comunică, din oficiu, hotărârea judecătorească definitivă și planul confirmat comisiei de insolvență, în vederea derulării procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare.

(6) Hotărârea judecătorească definitivă se comunică, de către comisia de insolvență, debitorului și creditorilor și administratorului procedurii și se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

Desesizarea comisiei de insolvență

Art. 33. — (1) În cazul în care planul nu a fost aprobat, iar debitorul nu a formulat, în termenul prevăzut de lege, o cerere de confirmare a planului, comisia de insolvență emite o decizie prin care se desesizează de cererea debitorului de deschidere a procedurii pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

(2) În cazul în care planul nu a fost confirmat, instanța de judecată comunică, din oficiu, hotărârea judecătorească definitivă comisiei de insolvență, care, luând act de aceasta, emite o decizie prin care se desesizează de cererea debitorului de deschidere a procedurii pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

(3) Decizia de desesizare a comisiei de insolvență, prevăzută la alin. (2), se comunică debitorului și creditorilor și se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”. Aceasta poate fi atacată de debitor doar pe motive de nelegalitate.

(4) La data rămânerii definitive a deciziei de desesizare a comisiei de insolvență încetează și mandatul administratorului procedurii.

Suspendare de drept

Art. 34. — (1) De la data aprobării planului de rambursare se suspendă de drept toate măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra patrimoniului debitorului. Suspendarea operează, după caz:

a) până la rămânerea definitivă a sentinței prin care s-a soluționat cererea de eliberare de datorii;

b) până la închiderea, din motive imputabile debitorului, a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare;

c) până la închiderea procedurii insolvenței prin lichidare de active, în cazul în care toți creditorii își exprimă acordul pentru intrarea în procedura insolvenței prin lichidare de active, în condițiile art. 43 alin. (6).

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1) măsurile de executare silită îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți.

(3) De la data rămânerii definitive a tabelului de creanțe și până la rămânerea definitivă a sentinței prin care s-a soluționat cererea de eliberare de datorii este suspendată de drept, în privința debitorului, curgerea dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată, cu excepția creanțelor care beneficiază de cauze de preferință ale căror dobânzi și alte accesorii se calculează conform actelor din care rezultă creanța, în limita valorii bunului grevat de cauza de preferință.

(4) De asemenea se suspendă prescripția dreptului creditorilor de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva debitorului.

(5) În cazul neconfirmării planului de rambursare a datoriilor, suspendarea curgerii dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată nu operează, iar prescripția dreptului creditorilor de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva debitorului continuă să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței prin care s-a respins planul.

Ridicarea suspendării

Art. 35. — (1) Creditorul titular al unei creanțe ce beneficiază de o cauză de preferință poate solicita instanței competente, cu citarea debitorului, ridicarea suspendării prevăzute la art. 34 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în afara procedurii de insolvență, a bunului asupra căruia poartă cauza de preferință, dacă:

a) valoarea obiectului garanției este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanței garantate cu acel obiect; și

b) nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă ori a lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieirii sau deteriorării; și

c) obiectul cauzei de preferință nu prezintă importanță pentru îndeplinirea planului de rambursare a datoriilor.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul garanției este imobilul locuință a familiei cu privire la care nu s-a prevăzut în planul de rambursare că urmează să fie valorificat.

(3) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator, pe cheltuiala creditorului.

Situația contractelor în curs de derulare

Art. 36. — (1) Contractele în derulare la data admiterii în principiu a deschiderii procedurii se consideră menținute, art. 1.417 din Codul civil nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule.

(2) Prin planul de rambursare a datoriilor se stabilește situația contractelor prevăzute la alin. (1) pe durata procedurii.

Drepturile și obligațiile debitorului

Art. 37. — (1) Pe durata procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, debitorul are următoarele obligații:

a) să coopereze activ cu comisia de insolvență și administratorul procedurii și să pună la dispoziția acestora informațiile și înscrisurile solicitate, în vederea verificării condițiilor pentru deschiderea procedurii, elaborării planului de rambursare a datoriilor și evaluării modului de executare a acestuia;

b) să efectueze plățile către creditori la termenele stabilite în planul de rambursare a datoriilor și să execute orice alte măsuri prevăzute în plan;

c) să comunice administratorului procedurii, trimestrial, o situație cu privire la executarea planului de rambursare la care să anexeze dovezile referitoare la plățile efectuate, precum și o situație cu privire la orice alte acte supuse supravegherii administratorului procedurii, potrivit art. 39, și, respectiv, comisiei de insolvență, potrivit art. 38; aceste situații vor fi comunicate creditorilor de către administratorul procedurii;

d) să desfășoare, în condițiile legii, potrivit abilităților și pregătirii sale profesionale, o activitate producătoare de venituri sau să caute un loc de muncă mai bine remunerat, iar în situația pierderii locului de muncă, din motive neimputabile, să depună toată diligența rezonabilă pentru obținerea unui nou loc de muncă;

e) să informeze administratorul procedurii cu privire la obținerea oricăror venituri suplimentare față de nivelul estimat în planul de rambursare, precum și cu privire la orice reducere a salariului sau a oricăror altor venituri estimate;

f) să informeze administratorul procedurii cu privire la dobândirea, cu orice titlu, inclusiv din moșteniri sau donații, de bunuri sau servicii a căror valoare depășește salariul minim pe economie;

g) să participe la cursuri/programe de educație financiară organizate în aplicarea prezentei legi;

h) să informeze administratorul procedurii cu privire la orice schimbare a domiciliului sau a reședinței principale, nu mai târziu de 5 zile de la producerea schimbării.

(2) Pe durata executării planului de rambursare, debitorul poate încheia, fără acordul administratorului procedurii, orice acte referitoare la bunurile neurmăribile, precum și orice acte care sunt necesare pentru întreținerea sa și a persoanelor aflate în întreținerea sa, în limita cheltuielilor aprobate pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil. În ceea ce privește bunurile urmăribile, debitorul va putea face, fără acordul administratorului procedurii, doar acte de administrare și conservare, care nu diminuează și nu pun în pericol valoarea acelui bun sau a altor bunuri ale debitorului.

(3) Pe durata executării planului de rambursare a datoriilor, debitorul nu poate contracta noi împrumuturi decât cu acordul comisiei de insolvență, sesizată de administratorul procedurii, și numai pentru rezolvarea unei situații grave și urgente de pericol pentru viața sau sănătatea sa ori a persoanelor aflate în întreținerea sa.

(4) Dacă în planul de rambursare a datoriilor s-a prevăzut valorificarea unor bunuri din averea debitorului, aceasta va fi realizată de administratorul procedurii, dispozițiile Codului de procedură civilă aplicându-se în mod corespunzător, iar sumele astfel obținute vor fi distribuite în condițiile prezentei legi.

(5) În cazul transferului de proprietate asupra unui bun imobil, debitorul informează notarul public cu privire la faptul că se află într-o procedură de insolvență și depune înscrisul constatator al acordului administratorului procedurii la înstrăinare.

Atribuțiile comisiei de insolvență în perioada de executare a planului de rambursare

Art. 38. — (1) Comisia de insolvență supraveghează executarea planului de rambursare, astfel cum a fost aprobat de creditori sau confirmat de instanță.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor de supraveghere, comisia de insolvență:

a) avizează rapoartele bianuale ale administratorului procedurii privind executarea planului de rambursare;

b) aprobă contractarea de noi împrumuturi;

c) verifică îndeplinirea de către administratorul procedurii a atribuțiilor ce îi revin acestuia potrivit prezentei legi;

d) aprobă cererea de modificare a planului de rambursare în condițiile art. 41 alin. (4);

e) înlocuiește, dacă există motive temeinice, administratorul procedurii;

f) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege.

Atribuțiile administratorului procedurii pe durata executării planului de rambursare

Art. 39. — (1) Pe durata executării planului de rambursare, administratorul procedurii îndeplinește următoarele atribuții:

1. monitorizează următoarele acte realizate de debitor:

a) plățile către creditori, conform planului de rambursare;

b) plata creanțelor curente;

c) cheltuielile pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil, cum ar fi: cheltuieli legate de întreținerea debitorului și a familiei sale, chiria pentru locuința familiei, dacă este cazul;

d) orice schimbare a locului de muncă;

e) măsurile pentru recuperarea creanțelor al căror titular este debitorul;

f) înstrăinarea unor bunuri neurmăribile;

g) situația financiară a debitorului, pe baza rapoartelor trimestriale depuse de acesta, pe care o reevaluează din perspectiva necesității modificării planului de rambursare;

2. aprobă, în prealabil, următoarele:

a) încheierea de acte de dispoziție privitoare la bunuri urmăribile;

b) încheierea altor contracte care pot afecta situația patrimonială a debitorului, cu excepția contractelor de împrumut;

3. avizează, prealabil sesizării comisiei de insolvență, contractarea de noi împrumuturi, în condițiile prezentei legi;

4. întocmește rapoartele bianuale privind executarea planului de rambursare, pe baza informațiilor furnizate trimestrial de către debitor, precum și a verificărilor proprii, rapoarte pe care le depune la comisia de insolvență și le comunică creditorilor și asigură accesul creditorilor, spre consultarea dosarului;

5. sesizează comisia de insolvență în legătură cu orice modificare a situației financiare a debitorului, care ar necesita modificarea planului de rambursare sau care ar împiedica executarea planului de rambursare; în acest scop verifică, cel puțin bianual, registrele publice relevante;

6. întocmește raportul final, în termen de 30 de zile de la finalizarea planului, prin care confirmă executarea planului de rambursare, raport pe care îl comunică creditorilor, ce îl pot contesta în termen de 7 zile de la comunicare; în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a raportului sesizează comisia de insolvență în vederea închiderii procedurii.

(2) Împotriva măsurilor administratorilor adoptate în aplicarea prezentei proceduri poate fi formulată plângere la comisia de insolvență, în termen de 7 zile de la luarea la cunoștință, dar nu mai târziu de 30 de zile de la adoptarea măsurii. Decizia comisiei de insolvență de soluționare a plângerii se comunică contestatorului și se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, putând fi contestată la instanța competentă, în termen de 7 zile de la comunicare.

Înlocuirea administratorului procedurii

Art. 40. — (1) În orice stadiu al procedurii, comisia de insolvență, prin decizie, poate înlocui administratorul procedurii, din oficiu, la cererea oricărui creditor, a debitorului sau a administratorului procedurii însuși, pentru motive temeinice, sau la cererea creditorilor reprezentând majoritatea valorii totale a creanțelor.

(2) Împotriva deciziei de înlocuire, administratorul procedurii poate formula contestație la instanța competentă. Contestația se judecă în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului procedurii. Contestația suspendă executarea deciziei comisiei de insolvență prevăzute la alin. (1).

(3) Împotriva hotărârii pronunțate potrivit alin. (2) se poate formula apel în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de tribunal, de urgență și cu precădere.

(4) În termen de 24 de ore de la data la care decizia de înlocuire prevăzută la alin. (1) a rămas definitivă, fie prin necontestare sau ca urmare a respingerii de către instanță a contestației formulate în condițiile alin. (2), administratorul procedurii față de care s-a dispus înlocuirea va preda noului administrator al procedurii, pe baza unui proces-verbal, dosarul de insolvență.

Modificarea planului de rambursare a datoriilor

Art. 41. — (1) Atunci când, pe durata planului de rambursare a datoriilor, apar schimbări semnificative ale veniturilor sau ale valorii activelor debitorului, administratorul procedurii, debitorul ori unul sau mai mulți creditori pot depune la comisia de insolvență o cerere de modificare a planului de rambursare a datoriilor.

(2) Cererea depusă de administratorul procedurii și/sau de debitor, potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să fie însoțită de orice acte și informații din care să reiasă că schimbările care au intervenit în situația financiară a debitorului sunt de natură să justifice o modificare a planului de rambursare a datoriilor, precum și de o propunere de modificare a acestuia. În cazul cererii de modificare a planului formulate de creditor, comisia verifică existența modificărilor semnalate, cerând, în acest sens, și opinia administratorului procedurii.

(3) În scopul soluționării cererii, comisia de insolvență poate cere debitorului și/sau administratorului procedurii informații suplimentare.

(4) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii, comisia de insolvență fie admite cererea de modificare, notificând debitorul și administratorul procedurii despre necesitatea elaborării unei propuneri de modificare a planului de rambursare a datoriilor, fie respinge, motivat, cererea, caz în care decizia se comunică numai persoanei care a depus-o.

(5) Dacă comisia de insolvență constată, din oficiu, ca urmare a verificărilor bianuale a registrelor publice efectuate, sau la cererea unuia ori mai multor creditori, în urma analizei situațiilor sau a informărilor primite de la debitor, că în veniturile ori în valoarea activelor acestuia au intervenit schimbări semnificative de natură să justifice o modificare a planului, notifică debitorul și administratorul procedurii cu privire la necesitatea elaborării unei propuneri de modificare a planului de rambursare a datoriilor, precum și pe creditor/creditori, în cazul în care cererea de modificare a planului a fost formulată de acesta/aceștia.

(6) În termen de 30 de zile de la notificare, debitorul, împreună cu administratorul procedurii, elaborează o propunere de modificare a planului de rambursare a datoriilor.

(7) În cazul în care propunerea de modificare a planului vizează prelungirea duratei acestuia, ea nu poate depăși durata prevăzută la art. 25 alin. (5).

(8) Propunerea de modificare a planului de rambursare a datoriilor se notifică creditorilor și se aprobă de aceștia în aceleași condiții ca și planul inițial.

Închiderea procedurii ca efect al executării planului de rambursare a datoriilor

Art. 42. — (1) În cazul în care planul de rambursare a fost executat, comisia de insolvență, sesizată de administratorul procedurii cu raportul final, necontestat sau rămas definitiv, după caz, constată îndeplinirea măsurilor și plata obligațiilor potrivit clauzelor planului și dispune închiderea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, prin decizie, emisă în termen de 30 de zile de la primirea raportului final.

(2) Decizia de închidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(3) Decizia prevăzută la alin. (1) însoțește cererea debitorului de ștergere a datoriilor reziduale, formulată potrivit art. 71 alin. (1).

Consecințele neexecutării planului de rambursare

Art. 43. — (1) Dacă, din motive neimputabile debitorului, planul nu mai poate fi dus la îndeplinire, debitorul și/sau administratorul procedurii pot/poate adresa comisiei de insolvență o cerere de închidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare și de deschidere a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active. Comisia de insolvență, constatând că planul nu mai poate fi executat, înaintează cererea debitorului către instanța competentă.

(2) Creditorii pot cere deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active dacă, din motive neimputabile debitorului, nu au fost efectuate plățile prevăzute în planul de rambursare cel puțin 6 luni de la scadență.

(3) Creditorii curenți ale căror creanțe nu au fost achitate, din motive neimputabile debitorului, cel puțin 90 de zile de la scadență pot cere deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(4) Constatând neîndeplinirea planului din motive neimputabile debitorului, instanța, sesizată potrivit alin. (1) sau (2), închide procedura insolvenței pe bază de plan de rambursare și dispune deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(5) În cazul în care, din motive imputabile debitorului, măsurile prevăzute în plan nu sunt executate sau sunt executate cu întârziere ori incomplet, orice creditor, administratorul procedurii sau comisia de insolvență poate cere, de îndată, instanței închiderea procedurii de insolvență. Prin aceeași cerere, creditorul poate solicita și deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active. Prevederile tezei anterioare sunt aplicabile și creditorului curent, pentru situația în care creanța acestuia nu a fost achitată cel puțin 90 de zile de la scadență.

(6) Constatând neîndeplinirea planului din motive imputabile debitorului, instanța închide procedura insolvenței pe bază de plan de rambursare și, dacă toți creditorii își exprimă acordul și formulează o cerere în acest sens, poate dispune deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4), debitorul nu beneficiază de eliberarea de datorii reziduale prevăzută la art. 71 și este ținut să acopere creanțele cuprinse în tabelul de creanțe, în integralitatea lor, inclusiv dobânzile și penalitățile care ar fi curs dacă nu ar fi operat suspendarea prevăzută la art. 34 alin. (3), din care se scad sumele achitate.

(8) Sentința pronunțată de instanța de judecată potrivit alin. (1)—(6) se comunică debitorului și creditorilor și poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

(9) Hotărârea judecătorească definitivă de închidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(10) În cazul în care instanța de judecată apreciază ca neîntemeiată cererea de închidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare pentru neexecutarea planului, transmite, din oficiu, comisiei de insolvență hotărârea definitivă de respingere a cererii, care, luând act de aceasta, ia, dacă este cazul, măsurile necesare în vederea continuării executării planului de rambursare.

CAPITOLUL IV
Comisia de insolvență

Înființare și structură

Art. 44. — (1) Se înființează comisia de insolvență, cu structurile sale descentralizate în teritoriu, la nivelul fiecărui județ.

(2) Comisia de insolvență la nivel central este alcătuită din câte un reprezentant al fiecăreia dintre următoarele instituții: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Oficiul Național al Registrului Comerțului — Direcția Buletinul procedurilor de insolvență. Aceasta este sprijinită, în activitatea sa, de un aparat tehnic, care funcționează ca departament în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Comisia de insolvență este condusă de un președinte. Condițiile de desemnare și înlocuire se stabilesc prin norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Comisia de insolvență la nivel central se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie.

(4) Comisia de insolvență la nivel teritorial este alcătuită din reprezentanți ai structurilor deconcentrate în teritoriu ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Comisia de insolvență la nivel teritorial se întrunește ori de câte ori este nevoie, dar nu mai puțin de o dată pe lună. Lucrările sale sunt pregătite de un aparat tehnic ce funcționează în cadrul structurilor teritoriale ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și care este format din experți specializați în insolvența persoanelor fizice.

(6) Cheltuielile de organizare și funcționare ale comisiei de insolvență, la nivel central și teritorial, și ale aparatului tehnic se asigură de la bugetul de stat.

(7) Organizarea și funcționarea comisiei de insolvență, la nivel central și teritorial, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, prin Ministerul Economiei.

Atribuțiile comisiilor de insolvență

Art. 45. — (1) Comisia de insolvență la nivel central are următoarele atribuții:

a) coordonează și monitorizează activitatea comisiilor de insolvență ce funcționează la nivel teritorial;

b) propune Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor modificarea și/sau completarea normelor metodologice pentru aplicarea prezentei legi;

c) întocmește și actualizează, cel puțin bianual, Lista administratorilor procedurii și a lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice și o pune la dispoziția instanțelor competente și a comisiilor de insolvență teritoriale;

d) emite, prin decizie a președintelui, criteriile generale pentru stabilirea nivelului de trai rezonabil și le publică anual;

e) emite, prin decizie a președintelui, criteriile pentru evaluarea nevoilor de locuit ale debitorilor și ale familiilor lor, cu luarea în considerare a prezentei legi și a Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) elaborează formularul de cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare, precum și alte formulare necesare în implementarea prezentei legi;

g) organizează formarea profesională a personalului comisiilor de insolvență;

h) elaborează ghiduri, organizează, în mod constant, acțiuni sau campanii de informare a publicului, folosește, în condițiile legii, orice alte mijloace pentru a sprijini accesul debitorilor persoane fizice la procedurile prevăzute de prezenta lege;

i) elaborează statistici și studii privind aplicarea procedurilor prevăzute de prezenta lege pe baza informațiilor furnizate de comisiile de insolvență organizate la nivel teritorial și de instanțele judecătorești.

(2) Comisia de insolvență la nivel teritorial are următoarele atribuții:

a) soluționează cererile debitorilor de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor;

b) avizează formularul de cerere de deschidere a procedurii completat de debitor;

c) emite deciziile de admitere în principiu a cererii debitorului și de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor;

d) desemnează și înlocuiește, pentru motive temeinice, administratorul procedurii, în condițiile prezentei legi;

e) confirmă procesul-verbal întocmit de administratorul procedurii privind neaprobarea planului de rambursare;

f) supraveghează executarea planului de rambursare și verifică, din oficiu ori la sesizarea administratorului procedurii sau a oricărui creditor, dacă debitorul, prin acțiunea sau omisiunea lui, pune în pericol executarea planului;

g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege în derularea procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare;

h) constată închiderea procedurii de insolvență ca urmare a executării de către debitor a planului de rambursare a datoriilor;

i) sesizează instanța în vederea închiderii procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor și deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active;

j) verifică bianual registrele publice pentru identificarea eventualelor modificări ale situației patrimoniale a debitorului, care ar justifica modificarea planului de rambursare a datoriilor;

k) îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 66 alin. (2), art. 69 și 70, în derularea procedurii simplificate de insolvență;

l) îndeplinește atribuțiile prevăzute de prezenta lege privind supravegherea debitorului după închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active;

m) soluționează cererile privind incompatibilitatea administratorilor procedurii și lichidatorilor.

CAPITOLUL V
Procedura judiciară de insolvență prin lichidarea activelor debitorului

Deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active

Art. 46. — Procedura de lichidare se deschide, de către instanța judecătorească competentă, în următoarele situații:

a) la cererea debitorului aflat în insolvență:

1. dacă situația sa financiară este iremediabil compromisă;

2. dacă cererea sa de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor a fost respinsă de comisia de insolvență, cu propunerea de deschidere a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active;

3. dacă niciun plan de rambursare nu a fost aprobat sau, după caz, confirmat de instanța judecătorească;

4. dacă planul de rambursare nu poate fi adus la îndeplinire din motive ce nu îi sunt imputabile;

b) la cererea oricăruia dintre creditori, dacă planul de rambursare nu poate fi adus la îndeplinire din motive neimputabile debitorului;

c) la cererea tuturor creditorilor, formulată în condițiile art. 43 alin. (6), dacă planul nu a fost adus la îndeplinire din motive imputabile debitorului.

Cererea de deschidere a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active

Art. 47. — (1) Cererea debitorului prevăzută la art. 46 lit. a) pct. 1 este însoțită de actele și informațiile prevăzute la art. 13 alin. (5) lit. b)—o), iar cererea prevăzută la art. 46 lit. a) pct. 2 este însoțită și de decizia comisiei de insolvență de respingere a cererii de deschidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor.

(2) Cererea debitorului prevăzută la art. 46 lit. a) pct. 3 este însoțită de actele și informațiile din dosarul întocmit în procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare.

(3) Cererea creditorilor prevăzută la art. 46 lit. b) și c) este însoțită de planul de rambursare și de orice înscrisuri în susținerea cererii lor, instanța urmând a solicita, din oficiu, actele și informațiile necesare din dosarul comisiei de insolvență.

Soluționarea cererii

Art. 48. — (1) Instanța, analizând cererea introdusă potrivit art. 46, dacă constată că sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 3 pct. 12, iar debitorul nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3), pronunță o sentință de deschidere a procedurii de insolvență prin lichidare de active și desemnează un lichidator, stabilindu-i și onorariul.

(2) Sentința de deschidere a procedurii se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi” și se comunică debitorului și creditorilor cunoscuți.

(3) Împotriva sentinței se poate formula apel, în termen de 7 zile de la comunicare.

(4) Apelul se soluționează de urgență și cu precădere.

Desemnarea lichidatorului

Art. 49. — (1) Lichidatorul este desemnat aleatoriu de către instanță, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență, executorii judecătorești, avocații și notarii înscriși în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice, care își au sediul profesional în județul în care își are domiciliul, reședința principală sau reședința obișnuită debitorul.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care procedura de insolvență prin lichidare de active este deschisă ulterior derulării unei proceduri de insolvență pe bază de plan de rambursare, instanța poate numi ca lichidator persoana care a avut calitatea de administrator al procedurii, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (2).

(3) În orice stadiu al procedurii, instanța, prin încheiere, poate înlocui lichidatorul, din oficiu, la cererea creditorilor, a debitorului sau a lichidatorului însuși, pentru motive temeinice sau la cererea creditorilor reprezentând majoritatea valorii totale a creanțelor. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgență, cu citarea lichidatorului. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de tribunal de urgență și cu precădere și suspendă executarea încheierii.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(5) În termen de 24 de ore de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de înlocuire, lichidatorul față de care s-a dispus înlocuirea va preda noului lichidator, pe baza unui proces-verbal, dosarul de insolvență.

Efectele deschiderii procedurii

Art. 50. — (1) Deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active are următoarele efecte:

a) debitorul nu își mai poate exercita dreptul de dispoziție asupra bunurilor urmăribile și veniturilor urmăribile din averea sa;

b) se suspendă de drept executările silite individuale împotriva averii debitorului, dacă suspendarea nu a operat anterior, ca efect al unei proceduri de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor; suspendarea operează:

1. până la rămânerea definitivă a sentinței prin care s-a soluționat cererea de eliberare de datorii;

2. până la închiderea procedurii, dispusă în condițiile art. 64 alin. (2);

c) se suspendă prescripția dreptului creditorilor de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva averii debitorului; suspendarea operează:

1. până la rămânerea definitivă a sentinței prin care s-a soluționat cererea de eliberare de datorii;

2. până la închiderea procedurii, dispusă în condițiile art. 64 alin. (2);

d) dacă procedura se deschide potrivit art. 46 lit. a) sau b) este suspendată de drept, în privința debitorului, până la rămânerea definitivă a sentinței prin care s-a soluționat cererea de eliberare de datorii, curgerea dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată, cu excepția creanțelor care beneficiază de cauze de preferință ale căror dobânzi și alte accesorii se calculează conform actelor din care rezultă creanța, în limita valorii bunului grevat de cauza de preferință. Dacă procedura insolvenței prin lichidare de active a fost închisă în condițiile art. 64 alin. (2), nu operează suspendarea curgerii dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată.

(2) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) lit. b) măsurile de executare silită îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți.

(3) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, lichidatorul procedurii va trimite instituțiilor sau autorităților publice care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

(4) Înscrierile în registrele de publicitate prevăzute la alin. (3) se realizează cu titlu gratuit.

Atribuțiile lichidatorului

Art. 51. — (1) Principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) examinarea situației financiare a debitorului și întocmirea unui raport cu privire la aceasta, în care se menționează inclusiv cauzele și împrejurările care au dus la insolvență; se valorifică, în acest scop, informațiile/situațiile/documentele furnizate de debitor, creditori și/sau de comisia de insolvență, dacă este cazul;

b) stabilirea cuantumului cheltuielilor pe care le poate face debitorul pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil, care nu poate fi mai mic decât salariul minim pe economie;

c) inventarierea, evaluarea bunurilor și efectuarea tuturor actelor necesare pentru conservarea lor, precum și a actelor utile pentru ca acestea să poată fi folosite potrivit destinației lor obișnuite;

d) exploatarea, în mod profitabil, a bunurilor, până la valorificare, în măsura în care aceasta este în interesul maximizării averii debitorului și în interesul lichidării;

e) verificarea creanțelor;

f) întocmirea tabelului preliminar și definitiv de creanțe, dacă acestea nu au fost întocmite în procedura de insolvență pe bază de rambursare pe bază de plan, sau, după caz, reactualizarea tabelului de creanțe;

g) notificarea și convocarea creditorilor, prezidarea ședințelor creditorilor și întocmirea proceselor-verbale ale ședințelor creditorilor, asigurarea accesului creditorului la consultarea dosarului;

h) efectuarea plăților către creditori, potrivit planului de distribuire;

i) supravegherea evoluției veniturilor și cheltuielilor debitorului pe durata procedurii;

j) încasarea creanțelor din averea debitorului;

k) exercitarea drepturilor procedurale ale debitorului în orice acțiuni judiciare, cu excepția celor cu caracter personal;

l) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

m) vânzarea bunurilor din averea debitorului, potrivit prevederilor prezentei legi;

n) sesizarea judecătorului cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

o) orice alte atribuții stabilite de instanță;

p) denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

q) îndeplinește atribuțiile de supraveghere prevăzute de prezenta lege pentru perioada postprocedură judiciară de insolvență prin lichidare de active, sub controlul comisiei de insolvență.

(2) Măsurile adoptate de lichidator în aplicarea procedurii pot fi contestate la instanța competentă, dacă nu este prevăzut un alt termen în cuprinsul prezentei legi, în termen de 7 zile de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 30 de zile de la adoptarea măsurii.

Notificarea creditorilor

Art. 52. — (1) În urma deschiderii procedurii, lichidatorul notifică creditorii pentru a transmite, în termen de 30 de zile de la primirea notificării, o informare cu privire la cuantumul creanței, valoarea de piață a bunului grevat de cauze de preferință, dacă este cazul, și, dacă creditorul dispune de o evaluare a bunului.

(2) Prin excepție, creditorii ale căror creanțe au fost înscrise în tabelul definitiv de creanțe prevăzut la art. 24 alin. (4) și (5) informează lichidatorul numai cu privire la creanțele născute după data întocmirii tabelului definitiv de creanțe.

(3) Lichidatorul reactualizează, din oficiu, tabelul de creanțe definitiv, referitor la creditorii prevăzuți la alin. (2), prin raportare la plățile efectuate potrivit planului de rambursare a datoriilor.

Întocmirea tabelului preliminar de creanțe

Art. 53. — (1) În termen de 15 zile de la primirea informării prevăzute la art. 52, lichidatorul întocmește tabelul preliminar de creanțe.

(2) Dacă există neconcordanțe între datele furnizate de debitor și cele comunicate de creditori, lichidatorul poate solicita documente și informații suplimentare sau poate chema (audia) părțile pentru lămuriri; de asemenea, lichidatorul poate solicita informații relevante oricărei instituții publice sau autorități publice competente, informațiile fiind furnizate cu titlu gratuit.

(3) În tabelul preliminar de creanțe sunt menționate: suma solicitată de către creditor, suma acceptată de lichidator, informații privind cauza de preferință de care beneficiază creanța și rangul de prioritate al creanței.

(4) Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul preliminar, inclusiv cu dobânzile, până la valoarea de piață a bunului ce face obiectul cauzei de preferință, stabilită prin evaluare. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară.

(5) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de lichidator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii.

(6) Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate în tabelul preliminar la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii insolvenței.

(7) În cazul în care în procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a fost întocmit tabelul definitiv de creanțe, lichidatorul reactualizează tabelul potrivit art. 52 alin. (2) și (3).

(8) Tabelul de creanțe, întocmit sau, după caz, reactualizat, se depune la dosar și se comunică debitorului și creditorilor.

Contestarea tabelului de creanțe

Art. 54. — (1) Debitorul și creditorii pot formula contestații față de tabelul de creanțe, cu privire la creanțele și drepturile trecute sau, după caz, netrecute în tabel, în termen de 7 zile de la comunicare.

(2) Întâmpinarea se depune în termen de 7 zile de la data comunicării contestației.

(3) Dacă se depun mai multe contestații, acestea se soluționează deodată, printr-o singură sentință, în 20 de zile de la depunerea ultimei contestații, cu citarea contestatorilor și a debitorului.

(4) Sentința poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se soluționează de urgență și cu precădere.

(5) În termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, lichidatorul întocmește tabelul definitiv de creanțe, pe care îl notifică creditorilor și debitorului. În cazul necontestării tabelului preliminar de creanțe, în condițiile alin. (1), acesta devine tabel definitiv de creanțe, debitorul și creditorii fiind notificați cu privire la aceasta.

(6) După primirea tabelului de creanțe definitiv, instanța se dezînvestește, prin încheiere definitivă. Copii de pe actele dosarului sunt puse la dispoziția lichidatorului, la cererea acestuia.

(7) Ulterior dezînvestirii, orice noi cereri, acțiuni sau contestații privind procedura insolvenței referitoare la același debitor se repartizează judecătorului inițial învestit, întocmindu-se dosare asociate.

Inventarierea bunurilor

Art. 55. — (1) Lichidatorul va efectua, în termen de 30 de zile de la data deschiderii procedurii, inventarul bunurilor din averea debitorului, inclusiv al drepturilor de creanță ale debitorului și al unor drepturi reale, altele decât dreptul de proprietate, pe care debitorul le deține asupra bunurilor altor persoane. Inventarul va fi efectuat pe baza informațiilor primite de la debitor și pe baza informațiilor și documentelor solicitate autorităților competente potrivit legii. Termenul de 30 de zile poate fi prelungit de instanța de judecată, pentru motive temeinice, la cererea lichidatorului.

(2) În scopul efectuării inventarului, lichidatorul solicită informații relevante despre patrimoniul debitorului oricărei instituții publice sau autorități publice competente, precum și oricărei persoane fizice sau juridice cu care debitorul a declarat că este sau că s-a aflat în raporturi de muncă în ultimii 2 ani sau în raporturi care ar putea sa afecteze în orice fel patrimoniul debitorului, informațiile fiind furnizate cu titlu gratuit.

(3) Inventarul se depune la dosar, spre a fi consultat de creditori.

Contul de lichidare

Art. 56. — (1) După deschiderea procedurii, lichidatorul deschide, pe numele debitorului, un cont la orice instituție de credit, în care se virează veniturile urmăribile și sumele rezultate din valorificarea bunurilor urmăribile. În cazul în care debitorul are deja un cont deschis, acesta va putea fi folosit drept cont de lichidare, debitorul fiind obligat să facă demersurile necesare pentru împuternicirea lichidatorului. Instituția de credit va fi notificată în acest sens. Sumele aflate în conturile debitorului la data deschiderii procedurii și cu privire la care există cauze de preferință se vor transfera în contul de lichidare doar cu acordul creditorului titular al cauzei de preferință.

(2) Debitorul poate folosi doar sumele stabilite cu titlu de venituri neurmăribile.

Obligațiile debitorului

Art. 57. — (1) Pe durata procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, debitorul are următoarele obligații:

a) să coopereze activ cu instanța și lichidatorul procedurii și să pună la dispoziția acestora informațiile și înscrisurile solicitate;

b) să vireze în contul de lichidare orice venituri dobândite care depășesc cuantumul aprobat al cheltuielilor pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil;

c) să desfășoare, în condițiile legii, potrivit abilităților și pregătirii sale profesionale, o activitate producătoare de venituri sau să caute un loc de muncă mai bine remunerat, iar în situația pierderii locului de muncă, din motive neimputabile, să depună toată diligența pentru obținerea unui nou loc de muncă;

d) să informeze lichidatorul procedurii cu privire la orice reducere sau creștere a salariului sau a oricăror altor venituri estimate;

e) să informeze lichidatorul procedurii cu privire la dobândirea de bunuri sau servicii, cu orice titlu, inclusiv din moșteniri sau donații;

f) să informeze lichidatorul procedurii cu privire la orice schimbare a domiciliului sau a reședinței principale nu mai târziu de 5 zile de la producerea schimbării;

g) să participe la cursuri/programe de educație financiară organizate în aplicarea prezentei legi.

(2) Debitorul poate încheia, pe durata procedurii, numai acte referitoare la bunurile neurmăribile, precum și orice acte care sunt necesare pentru întreținerea sa și a persoanelor aflate în întreținerea sa, în limita cheltuielilor aprobate pentru asigurarea unui nivel de trai rezonabil.

(3) Pe durata procedurii, debitorul poate contracta noi împrumuturi numai pentru rezolvarea unei situații grave și urgente de pericol pentru viața sau sănătatea sa ori a persoanelor aflate în întreținerea sa și doar cu avizul prealabil al lichidatorului procedurii și cu aprobarea instanței.

Valorificarea bunurilor

Art. 58. — (1) În vederea satisfacerii creanțelor creditorilor, lichidatorul procedurii valorifică toate bunurile urmăribile ale debitorului.

(2) În vederea valorificării bunurilor deținute de debitor în coproprietate sau devălmășie, lichidatorul formulează cerere de partaj. Instanța competentă în procedura de insolvență prin lichidare de active, prin derogare de la regulile de competență referitoare la partaj, soluționează și această cerere, în condițiile art. 980 și următoarelor din Codul de procedură civilă, inclusiv în situația prevăzută la art. 54 alin. (6) din prezenta lege.

(3) Lichidarea bunurilor urmăribile începe îndată ce a fost finalizat inventarul bunurilor și a fost întocmit tabelul definitiv de creanțe.

(4) Bunurile se vând potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.

(5) Lista bunurilor ce urmează a fi valorificate se va publica și pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Uniunii Naționale a Barourilor din România și Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

(6) Lichidatorul procedurii încheie, în numele debitorului, contractele de vânzare. Sumele realizate din vânzări sunt depuse în contul de lichidare, în vederea distribuirii către creditori, potrivit planului de distribuire.

(7) Dacă vânzarea bunurilor se va face prin licitație publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul procedurii constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele sunt perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitație.

(8) Bunurile se dobândesc libere de orice sarcini.

Darea în plată specială

Art. 59. — (1) În cazul în care, deși au fost efectuate toate demersurile prevăzute de lege, lichidatorul procedurii nu a reușit să valorifice un bun urmăribil într-un termen de 2 ani de la momentul prevăzut la art. 58 alin. (3), acesta îi notifică pe creditori despre aceasta, în vederea exercitării opțiunii de a dobândi proprietatea bunului în contul creanței.

(2) Dacă un singur creditor și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut la alin. (1), acesta dobândește proprietatea bunului în contul unei părți sau al întregii creanțe, în funcție de valoarea bunului și de cuantumul creanței, potrivit regulilor de drept comun aplicabile.

(3) Dacă mai mulți creditori își exercită dreptul de opțiune prevăzut la alin. (1), va dobândi proprietatea bunului creditorul titular al unei cauze de preferință asupra bunului, cu respectarea ordinii de preferință în cazul în care există mai mulți creditori ce beneficiază de cauze de preferințe asupra aceluiași bun sau, în lipsa unor cauze de preferință, orice alt creditor, în ordinea valorii creanțelor.

(4) Dacă niciun creditor nu își exercită dreptul de opțiune, bunul va fi exclus de la valorificare în cadrul procedurii, cu menținerea cauzelor de preferință, dacă este cazul, și, până la data rămânerii definitive a hotărârii de eliberare de datorii reziduale, acest bun poate fi valorificat pe calea executării silite individuale, în condițiile dreptului comun. Dacă până la această dată bunul nu a fost valorificat, se sting toate cauzele de preferință care au afectat acel bun.

Anularea actelor frauduloase

Art. 60. — (1) În cazul în care procedura judiciară de insolvență se deschide potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (6) și art. 46 lit. c) sau debitorul este menținut în procedura de insolvență, ca urmare a exprimării acordului tuturor creditorilor, lichidatorul ori oricare dintre creditori poate cere instanței anularea următoarelor acte sau operațiuni încheiate de debitor în dauna creditorilor, pentru restituirea bunurilor transferate ori a valorii altor prestații executate:

a) operațiuni în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterior deschiderii procedurii;

b) acte încheiate în cei 2 ani anterior deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

c) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterior deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în procedură este mai mică decât valoarea actului de transfer;

d) acte sau operațiuni, încheiate în cei 2 ani anterior datei deschiderii procedurii cu un creditor înrudit;

e) constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară, în cele 6 luni anterior deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterior deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c), e) și f) nu sunt aplicabile actelor încheiate, cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului.

(3) Acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor poate fi introdusă de lichidator sau oricare dintre creditori, în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active în temeiul art. 46 lit. c) sau, după caz, de la data exprimării acordului creditorilor de menținere a debitorului în procedură.

Raportul trimestrial

Art. 61. — (1) Pe parcursul derulării procedurii, lichidatorul întocmește un raport trimestrial pe care îl comunică debitorului și creditorilor.

(2) Raportul cuprinde situația sumelor încasate în contul debitorului, planul de distribuire către creditori și situația plăților efectuate și orice alte informații considerate ca relevante pentru buna desfășurare a procedurii.

(3) În termen de 7 zile de la comunicarea raportului, debitorul sau creditorii pot formula contestație la instanța de judecată, solicitând anularea sau modificarea acestuia.

Ordinea de distribuire

Art. 62. — (1) Fondurile rezultate din veniturile grevate de cauze de preferință sau obținute din vânzarea bunurilor și drepturilor din averea debitorului, grevate de cauze de preferință, vor fi distribuite creditorilor beneficiari ai acestor cauze de preferință, după deducerea cheltuielilor procedurale aferente bunurilor respective, precum și, dacă este cazul, a cheltuielilor avansate de creditor în cadrul procedurii de executare silită.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe, creditorii vor avea, pentru diferență, o creanță chirografară.

(3) Un creditor beneficiar al unei cauze de preferință este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului grevat de o cauză de preferință în favoarea sa; sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului grevat de o cauză de preferință.

(4) Celelalte creanțe împotriva averii debitorului, înscrise în tabelul de creanțe, se plătesc în următoarea ordine:

1. taxe, timbre sau orice alte cheltuieli procedurale;

2. creanțe reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori și orice alte creanțe corelative obligațiilor excluse, potrivit art. 3 pct. 14;

3. creanțe născute pe parcursul derulării procedurilor prevăzute de prezenta lege;

4. creanțe bugetare;

5. creanțe chirografare;

6. creanțe subordonate, în următoarea ordine de preferință:

a) creanțe chirografare ale creditorilor înrudiți cu debitorul;

b) creanțe izvorând din acte cu titlu gratuit.

(5) Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul definitiv de creanțe.

(6) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndestulare a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară.

(7) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

Raportul final

Art. 63. — (1) După ce bunurile urmăribile din averea debitorului au fost valorificate și sumele obținute au fost distribuite creditorilor, lichidatorul întocmește un raport final, în termen de maximum 30 de zile de la finalizarea lichidării, care este comunicat debitorului și creditorilor. Lichidatorul anexează o prezentare a situației veniturilor debitorului.

(2) Creditorii pot contesta raportul final, în termen 7 zile de la comunicare.

(3) Instanța soluționează toate contestațiile deodată, prin sentință, cu citarea debitorului și a contestatorilor.

(4) Sentința poate fi atacată cu apel, la tribunal, în 7 zile de la comunicare.

(5) Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

Închiderea procedurii

Art. 64. — (1) Instanța, la cererea lichidatorului, formulată în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a raportului final, pronunță, prin sentință, închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, în baza raportului final necontestat sau modificat, după caz, ca urmare a soluționării contestațiilor. În sentință se stabilește și proporția din veniturile urmăribile ale debitorului care, după închiderea procedurii, poate fi afectată acoperirii pasivului, în condițiile art. 72 alin. (1).

(2) În orice stadiu al procedurii, dacă se descoperă că debitorul a încheiat acte sau a acționat, în orice mod, în frauda creditorilor anterior deschiderii procedurii de insolvență sau pe durata acesteia, orice creditor poate solicita instanței închiderea procedurii. Cererea este soluționată cu citarea tuturor creditorilor. În cazul în care toți creditorii își exprimă acordul, procedura de insolvență prin lichidare de active poate continua, dar debitorul nu beneficiază de eliberarea de datorii reziduale. În acest caz, debitorul este ținut să acopere creanțele cuprinse în tabelul de creanțe, în integralitatea lor, inclusiv dobânzile și penalitățile care ar fi curs dacă nu ar fi operat suspendarea prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. d).

(3) Sentința se comunică debitorului și creditorilor și poate fi atacată cu apel, la tribunal, în 7 zile de la comunicare.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă de închidere a procedurii se comunică comisiei de insolvență și se publică în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(5) Lichidatorul rămâne învestit cu atribuțiile de supraveghere a debitorului postînchidere procedură de insolvență prin lichidare de active. Prin decizia de închidere a procedurii, instanța stabilește și onorariul lichidatorului pentru această perioadă.

CAPITOLUL VI

Procedura simplificată de insolvență

Condiții cu privire la debitor

Art. 65. — Procedura prevăzută de prezentul capitol este aplicabilă debitorului care întrunește condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) și art. 3 pct. 12, nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) și (4) și îndeplinește, cumulativ, cerințele următoare:

a) cuantumul total al obligațiilor sale este de cel mult 10 salarii minime pe economie;

b) nu are bunuri sau venituri urmăribile;

c) are peste vârsta standard de pensionare sau și-a pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă.

Cererea de aplicare a procedurii

Art. 66. — (1) Debitorul prevăzut la art. 65 depune la comisia de insolvență o cerere de aplicare a procedurii simplificate de insolvență. Prevederile art. 13 se aplică în mod corespunzător.

(2) Comisia de insolvență, analizând cererea debitorului și actele depuse în susținerea acesteia, dacă apreciază că debitorul întrunește condițiile prevăzute la art. 65, sesizează instanța competentă în vederea constatării îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea procedurii simplificate de insolvență.

Soluționarea cererii de către instanță

Art. 67. — (1) Instanța sesizată potrivit art. 66 alin. (2), cu citarea debitorului și creditorilor, astfel cum au fost identificați în lista creditorilor, avizată de comisia de insolvență, constată, prin sentință, îndeplinirea de către debitor a condițiilor pentru aplicarea procedurii simplificate de insolvență sau, după caz, respinge cererea comisiei de insolvență.

(2) Sentința se comunică debitorului, creditorilor și comisiei de insolvență și poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare.

(3) Apelul se soluționează de urgență și cu precădere.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă se publică, de îndată, în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

Efectele admiterii cererii

Art. 68. — (1) De la data rămânerii definitive a sentinței, potrivit art. 67 alin. (2) și (3), se suspendă de drept toate măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra patrimoniului debitorului.

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1) măsurile de executare silită îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți.

(3) De la data rămânerii definitive a sentinței este suspendată de drept, în privința debitorului, curgerea dobânzilor, penalităților, majorărilor de întârziere, precum și a oricăror altor asemenea accesorii ale obligației de plată.

(4) De asemenea, se suspendă prescripția dreptului creditorilor de a cere executarea silită a creanțelor acestora împotriva debitorului.

Derularea procedurii

Art. 69. — (1) În termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, potrivit art. 67 alin. (2) și (3), comisia de insolvență notifică debitorul cu privire la admiterea cererii sale de aplicare a procedurii simplificate de insolvență și îi pune în vedere că pe durata a 3 ani de la notificare are următoarele obligații:

a) să plătească creanțele curente, pe măsură ce devin scadente;

b) să nu contracteze noi împrumuturi;

c) să furnizeze, anual, comisiei de insolvență o informare cu privire la situația sa patrimonială;

d) să informeze, de îndată, comisia de insolvență cu privire la obținerea oricăror venituri suplimentare de peste ½ din salariul minim pe economie față de nivelul declarat prin cererea de aplicare a procedurii simplificate de insolvență;

e) să informeze comisia de insolvență cu privire la dobândirea cu orice titlu, inclusiv moșteniri sau donații, de bunuri și servicii a căror valoare depășește salariul minim pe economie.

(2) În cazul în care constată modificări semnificative ale valorii veniturilor sau ale structurii activului debitorului, comisia de insolvență dispune și urmărește efectuarea de plăți către creditorii titulari de creanțe anterioare depunerii cererii debitorului de aplicare a procedurii simplificate de insolvență, potrivit ordinii de distribuire prevăzute la art. 62.

Încetarea aplicării procedurii simplificate

Art. 70. — (1) La expirarea termenului de 3 ani, prevăzut la art. 69 alin. (1), comisia de insolvență emite o decizie de încetare a aplicării procedurii simplificate de insolvență prin care constată îndeplinirea de către debitor a obligațiilor care i-au revenit pe parcursul procedurii și a condițiilor pentru eliberarea de datorii reziduale.

(2) Dacă debitorul nu își îndeplinește obligațiile prevăzute de prezentul capitol, comisia de insolvență, din oficiu sau la cererea unuia sau mai multor creditori, emite o decizie prin care constată încetarea aplicării procedurii simplificate de insolvență.

(3) Decizia comisiei emisă în condițiile alin. (1) sau (2), după caz, se comunică debitorului și creditorilor și poate fi contestată la instanța competentă în termen de 7 zile de la comunicare.

(4) Decizia de încetare a aplicării procedurii de insolvență rămasă definitivă se publică în Buletinul procedurilor de insolvență — secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi”.

(5) În cazul încetării aplicării procedurii simplificate, potrivit alin. (2), debitorul este ținut să acopere creanțele anterioare depunerii cererii sale, inclusiv dobânzile și penalitățile care ar fi curs dacă nu ar fi operat suspendarea prevăzută la art. 68 alin. (3), din care se scad sumele achitate, dacă este cazul.

CAPITOLUL VII
Eliberarea de datoriile reziduale

Eliberarea de datorii reziduale ca efect al respectării planului de rambursare a datoriilor sau a condițiilor procedurii simplificate de insolvență

Art. 71. — (1) În cazul debitorului ce a fost supus unei proceduri de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor sau unei proceduri simplificate de insolvență, în termen de 60 de zile de la emiterea, în temeiul art. 42, a deciziei de închidere a procedurii, debitorul poate formula o cerere de eliberare de datoriile reziduale.

(2) În baza cererii debitorului, însoțită de decizia comisiei de insolvență de închidere a procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare sau, după caz, a deciziei prevăzute la art. 70, instanța dispune eliberarea debitorului de datoriile reziduale, constând în valoarea creanțelor ce depășește cota de acoperire convenită prin planul de rambursare.

(3) Sentința se comunică debitorului și creditorilor și poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și se comunică instituțiilor competente, spre radierea mențiunii privind insolvența debitorului.

(5) De la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență a hotărârii judecătorești de eliberare de datorii, debitorul nu mai poate fi supus vreunei interdicții sau limitări a drepturilor debitorului aflate în legătură cu insolvența acestuia.

Condițiile eliberării de datorii în cazul procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active

Art. 72. — (1) După închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, deschise potrivit art. 46 lit. a) sau b), debitorul va continua să facă plăți către creditori pe duratele prevăzute la alin. (2) sau, după caz, alin. (3), în proporția din veniturile urmăribile stabilită de instanță sau, după caz, de comisia de insolvență, și va fi supus limitărilor și interdicțiilor prevăzute la alin. (6) și (7).

(2) Dacă după un an de la data închiderii procedurii, debitorul a acoperit o cotă de cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, instanța, la cererea debitorului, care va avea anexată decizia comisiei de insolvență, prevăzută la art. 73, verificând dacă au fost respectate obligațiile prevăzute la alin. (6) și interdicțiile prevăzute la alin. (7), poate dispune eliberarea de datorii.

(3) Dacă după 3 ani de la data închiderii procedurii, debitorul a acoperit cel puțin 40% din valoarea creanțelor, instanța, la care va avea anexată decizia comisiei de insolvență, prevăzută la art. 73, verificând dacă au fost respectate obligațiile prevăzute la alin. (6) și interdicțiile prevăzute la alin. (7), poate dispune eliberarea de datorii.

(4) Dacă, cu toate diligențele sale, debitorul nu a reușit să acopere cel puțin cota din valoarea creanțelor prevăzută la alin. (3) prima teză, instanța, la cererea debitorului, verificând dacă au fost respectate obligațiile prevăzute la alin. (6) și interdicțiile prevăzute la alin. (7), poate dispune eliberarea de datorii numai după trecerea unui termen de 5 ani de la închiderea procedurii.

(5) Sentința prin care s-a dispus eliberarea de datorii se comunică debitorului și creditorilor și poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

(6) Pe duratele prevăzute la alin. (2)—(4), debitorul are următoarele obligații:

a) să vireze în contul de lichidare suma reprezentând proporția din veniturile urmăribile afectată plății pasivului, astfel cum a fost stabilită prin hotărârea de închidere a procedurii sau, după caz, prin decizia comisiei de insolvență, ca urmare a evaluărilor bianuale efectuate;

b) să informeze lichidatorul sau, după caz, comisia de insolvență cu privire la obținerea oricăror venituri suplimentare față de cele comunicate la ultima raportare, în vederea recalculării proporției din aceste venituri destinate acoperirii pasivului și să vireze în contul de lichidare cel puțin 40% din orice venit suplimentar ce depășește salariul minim pe economie;

c) să comunice lichidatorului sau, după caz, comisiei de insolvență, trimestrial, o situație cu privire la viramentele efectuate;

d) să desfășoare, în condițiile legii, potrivit abilităților și pregătirii sale profesionale, o activitate producătoare de venituri sau să caute un loc de muncă mai bine remunerat, iar în situația pierderii locului de muncă să depună toată diligența pentru obținerea unui nou loc de muncă;

e) să informeze lichidatorul sau, după caz, comisia de insolvență cu privire la dobândirea, cu orice titlu, inclusiv din moșteniri sau donații, de bunuri sau servicii a căror valoare depășește salariul minim pe economie;

f) să participe la cursuri/programe de educație financiară organizate de comisia de insolvență;

g) să informeze lichidatorul sau, după caz, comisia de insolvență cu privire la orice schimbare a domiciliului sau a reședinței principale ori obișnuite nu mai târziu de 5 zile de la producerea schimbării.

(7) Pe duratele prevăzute la alin. (2)—(4), debitorul este supus următoarelor interdicții:

a) nu poate contracta noi împrumuturi, cu excepția celor necesare pentru rezolvarea unei situații grave și urgente de pericol pentru viața sau sănătatea sa ori a persoanelor aflate în întreținerea sa, caz în care este necesar avizul prealabil al comisiei de insolvență;

b) nu poate face donații;

c) nu poate refuza donații și nu poate renunța la moșteniri.

(8) Pe duratele prevăzute la alin. (2), (3) sau, după caz, (4), debitorul va figura în Buletinul procedurilor de insolvență, cu mențiunea „debitor aflat în supraveghere postprocedură de insolvență”.

Atribuțiile comisiei de insolvență între închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active și eliberarea de datorii a debitorului

Art. 73. — Între data închiderii procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active și data eliberării de datorii, comisia de insolvență are următoarele atribuții:

a) în termen de 30 zile de la primirea hotărârii judecătorești de închidere a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, constituie un dosar pentru debitorul aflat în supraveghere postprocedură judiciară de insolvență;

b) evaluează, bianual, proporția din veniturile urmăribile care este destinată acoperirii pasivului. Decizia emisă, în acest sens, se comunică debitorului, creditorilor și lichidatorului;

c) la expirarea termenelor prevăzute de art. 72 alin. (2)—(4), constată, printr-o decizie, din oficiu sau la sesizarea lichidatorului, cota de acoperire a creanțelor și o evaluare a modului în care debitorul și-a respectat obligațiile prevăzute de lege după închiderea procedurii, care se anexează la cererea debitorului de eliberare de datorii;

d) înlocuiește lichidatorul, pentru motive temeinice;

e) orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege.

Atribuțiile lichidatorului între închiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active și eliberarea de datorii a debitorului

Art. 74. — Între data închiderii procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active și data eliberării de datorii, lichidatorul are următoarele atribuții:

a) supraveghează respectarea de către debitor a obligațiilor prevăzute de prezenta lege, pentru a putea beneficia de eliberarea de datorii;

b) virează către creditori sumele colectate în contul de lichidare, potrivit ordinii de distribuire prevăzute la art. 62;

c) întocmește trimestrial un raport privind plățile efectuate și respectarea de către debitor a obligațiilor ce îi revin potrivit prezentei legi;

d) sesizează comisia de insolvență cu privire la modificările semnificative intervenite în situația patrimonială a debitorului, verificând, în acest scop, cel puțin bianual, registrele publice relevante;

e) la expirarea termenelor prevăzute la art. 72 alin. (2)—(4), întocmește un raport de evaluare în care menționează cota de acoperire a creanțelor și apreciază asupra modului în care debitorul și-a respectat obligațiile prevăzute de lege după închiderea procedurii și prin care sesizează comisia de insolvență, în vederea emiterii deciziei prevăzute la art. 73 lit. c);

f) orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege, dispuse de instanță sau de comisia de insolvență.

Respingerea eliberării de datorii reziduale

Art. 75. — (1) Instanța de insolvență poate respinge cererea de eliberare de datorii dacă:

a) debitorul și-a încălcat, pe durata procedurii de insolvență, obligațiile impuse prin prezenta lege sau prin planul de rambursare, inclusiv comportament neglijent ori lipsit de interes cu privire la executarea obligațiilor ce îi revin în temeiul prezentei legi;

b) debitorul nu a respectat obligațiile și interdicțiile corespunzătoare perioadei de supraveghere postprocedură de insolvență;

c) pe durata procedurii de insolvență a intervenit sau constată oricare dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (4);

d) este prematur introdusă, caz în care debitorul poate formula o nouă cerere la expirarea termenului.

(2) Sentința prin care s-a respins cererea de eliberare de datorii se comunică debitorului. Sentința poate fi atacată cu apel, la tribunal, în termen de 7 zile de la comunicare. Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

Efectele respingerii cererii de eliberare de datorii

Art. 76. — În cazul respingerii cererii de eliberare de datorii, este ținut să acopere creanțele cuprinse în tabelul de creanțe, în integralitatea lor, inclusiv dobânzile și penalitățile care ar fi curs dacă nu ar fi operat suspendarea prevăzută la art. 34 alin. (3), art. 50 alin. (1) lit. d) ori art. 68 alin. (3), din care se scad sumele achitate.

Revocarea beneficiului eliberării de datoriile reziduale

Art. 77. — (1) Dacă în termen de 3 ani de la pronunțarea hotărârii privind eliberarea de datorii se descoperă că debitorul a încheiat acte în frauda creditorilor anterior procedurii de insolvență sau pe durata acesteia, orice creditor poate solicita instanței revocarea beneficiului eliberării de datoriile reziduale.

(2) Cererea se soluționează cu ascultarea debitorului.

(3) În cazul admiterii cererii, se revocă beneficiul eliberării de datorii, iar debitorul este ținut să acopere creanțele cuprinse în tabelul de creanțe, în integralitatea lor, inclusiv dobânzile și penalitățile care ar fi curs dacă nu ar fi operat suspendarea prevăzută la art. 34 alin. (3), art. 50 alin. (1) lit. d) ori art. 68 alin. (3), din care se scad sumele achitate.

(4) Debitorul căruia i-a fost revocat beneficiul eliberării de datorii nu mai poate formula o nouă cerere de deschidere a procedurii de insolvență potrivit prezentei legi pe o durată de 5 ani de la data pronunțării hotărârii de revocare.

(5) Hotărârea se atacă cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare.

(6) Apelul se judecă de urgență și cu precădere.

CAPITOLUL VIII

Reguli speciale privind transmiterea calității procesuale în procedura insolvenței

Reguli generale

Art. 78. — (1) Calitatea de debitor în procedura insolvenței se poate transmite, ca urmare a decesului debitorului, în condițiile prezentului capitol.

(2) Calitatea de creditor se poate transmite legal sau convențional, în condițiile legii.

Decesul debitorului înainte de deschiderea unei proceduri de insolvență

Art. 79. — Dacă debitorul formulează o cerere de deschidere/de aplicare a unei proceduri de insolvență, dar, înainte de soluționarea acesteia, debitorul decedează, comisia de insolvență emite o decizie, prin care se desesizează de cerere, sau, după caz, instanța, luând act de decesul debitorului, dispune, prin hotărâre definitivă, închiderea dosarului.

Decesul debitorului după aprobarea sau confirmarea unui plan de rambursare a datoriilor

Art. 80. — (1) Dacă debitorul decedează după aprobarea sau confirmarea unui plan de rambursare a datoriilor, moștenitorii legali și legatarii cu titlu universal pot continua executarea acestuia, dacă toți creditorii sunt de acord; în acest caz moștenitorii sunt ținuți de obligațiile asumate de debitorul defunct prin planul de rambursare a datoriilor.

(2) În cazul în care planul nu mai poate fi executat, moștenitorii răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii în limitele stabilite la art. 1.114 din Codul civil. Dispozițiile art. 43 se aplică în mod corespunzător.

Condițiile de transmitere a calității de debitor în procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare

Art. 81. — (1) În termen de 30 de zile de la data la care a luat la cunoștință, în orice mod, de faptul că debitorul a decedat, comisia de insolvență este obligată să solicite camerei notarilor publici în a cărei circumscripție a avut ultimul domiciliu defunctul să facă mențiune în registrul special prevăzut de lege despre faptul că este deschisă o procedură de insolvență cu privire la acesta și să îi elibereze un certificat din care să rezulte dacă moștenirea debitorului a fost sau nu dezbătută, iar în caz afirmativ, care sunt persoanele care au calitatea de moștenitori, precum și faptul dacă până la acceptarea moștenirii de către cel puțin unul dintre succesibili a fost sau nu numit un curator al succesiunii.

(2) În cazul în care se constată că moștenirea nu a fost dezbătută sau, după caz, acceptată, comisia de insolvență cere, în termen de 15 zile de la eliberarea certificatului prevăzut la alin. (1), camerei notarilor publici în a cărei circumscripție a avut ultimul domiciliu defunctul sau, după caz, notarului public deja sesizat să notifice succesibilii cunoscuți cu privire la faptul că este deschisă o procedură de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor și să le pună în vedere să își exercite dreptul de opțiune succesorală.

(3) Notificarea transmisă succesibililor universali și cu titlu universal cunoscuți trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității:

a) termenul special de opțiune succesorală, prevăzut la alin. (6);

b) precizarea că, dacă nu își exercită dreptul de a accepta moștenirea în acest termen de decădere, este prezumat că renunță la moștenire;

c) precizarea că defunctul a avut calitatea de debitor într-o procedură de insolvență pe bază de plan de rambursare, arătându-se și stadiul executării planului;

d) precizarea că o dată cu exprimarea opțiunii succesorale trebuie să își exprime și opțiunea privind continuarea executării planului sau încetarea acestuia.

(4) Notificarea transmisă legatarului cu titlu particular trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, informațiile prevăzute la alin. (3) lit. a)—c), precum și situația bunului obiect al legatului.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, notarul public colaborează cu administratorul procedurii, care poate fi invitat să participe la procedura succesorală notarială, pentru a da lămuriri legate de stadiul și efectele procedurii de insolvență pe bază de plan de rambursare.

(6) Prin derogare de la art. 1.103 din Codul civil, succesibilii își pot exercita dreptul de opțiune succesorală în termen de 3 luni de la data notificării, făcută în condițiile legii.

(7) Dacă toți succesibilii universali sau cu titlu universal care au acceptat moștenirea au optat pentru continuarea executării planului de rambursare, procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare continuă, dacă toți creditorii sunt de acord.

(8) Dacă nu au optat pentru continuarea executării planului de rambursare toți succesibilii universali sau cu titlu universal care au acceptat moștenirea ori dacă nu și-au exprimat acordul de continuare a procedurii cu moștenitorii toți creditorii, procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare se închide, prin decizie a comisiei de insolvență. Prevederile art. 33 se aplică în mod corespunzător.

Modificarea planului de rambursare a datoriilor, la cererea moștenitorilor

Art. 82. — Moștenitorii pot propune creditorilor modificarea planului de rambursare a datoriilor, în sensul reducerii duratei de executare a planului de rambursare. Aprobarea noului plan se va face în aceleași condiții ca și planul inițial.

Efectele neexecutării planului de către moștenitori

Art. 83. — (1) Dacă planul de rambursare a datoriilor, astfel cum a fost aprobat inițial sau în forma modificată, potrivit art. 82, nu este adus la îndeplinire de către moștenitori, în termen de 30 de zile de la încetarea plăților potrivit planului sau de la luarea la cunoștință a faptului nerespectării unei măsuri prevăzute în plan, oricare dintre creditori poate cere instanței deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active.

(2) Procedura de insolvență prin lichidarea de active se deschide în raport cu moștenirea, în contradictoriu cu moștenitorii, fiind supuse valorificării exclusiv bunurile din moștenire.

(3) Prevederile cap. V se aplică în mod corespunzător. Moștenitorii vor fi ținuți să acopere, în limita activului moștenirii, creanțele cuprinse în tabelul de creanțe, în integralitatea lor, inclusiv dobânzile și penalitățile calculate de la data acceptării succesiunii, din care se scad sumele achitate de debitorul defunct și de moștenitori.

Decesul debitorului în cursul procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active

Art. 84. — (1) Dacă debitorul decedează după deschiderea procedurii judiciare de insolvență de lichidare, dacă toți creditorii își exprimă acordul, procedura continuă cu moștenitorii.

(2) Îndată ce ia cunoștință, în orice mod, de faptul că debitorul a decedat, instanța notifică creditorii, solicitându-le să își exprime opțiunea cu privire la continuarea procedurii, în termen de 30 de zile de la notificare.

(3) În cazul în care creditorii au optat pentru continuarea procedurii, instanța procedează potrivit prevederilor art. 81, care se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care niciun moștenitor nu a acceptat moștenirea în termenul special de opțiune succesorală, prevăzut la art. 81 alin. (6), instanța numește un curator special al moștenirii.

(5) Prevederile cap. V se aplică în mod corespunzător.

(6) În cazul în care prin valorificarea bunurilor moștenirii au fost acoperite toate creanțele, bunurile sau sumele rămase revin moștenitorilor sau, după caz, dacă niciun moștenitor nu a acceptat moștenirea, acestea revin comunei, orașului sau, după caz, municipiului în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii moștenirii.

Decesul debitorului în cursul procedurii simplificate de insolvență

Art. 85. — Dacă debitorul decedează pe durata aplicării procedurii simplificate de insolvență, comisia de insolvență, îndată ce ia cunoștință de faptul că a intervenit decesul debitorului, emite o decizie de încetare a aplicării procedurii simplificate de insolvență.

CAPITOLUL IX
Interdicții și sancțiuni

Interdicții

Art. 86. — (1) Debitorul beneficiar al unei proceduri de insolvență prevăzute de prezenta lege, care, din motive imputabile, a determinat închiderea acesteia, nu va mai putea formula, în termen de 5 ani de la data închiderii, o nouă cerere de deschidere a procedurii.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) este aplicabilă și debitorului cu privire la care s-a admis o cerere de revocare a beneficiului eliberării de datorii.

(3) La cererea oricărei persoane interesate sau din oficiu, instanța de judecată poate dispune, prin hotărârea de închidere a procedurii, din motive imputabile debitorului sau, după caz, prin hotărârea de revocare a beneficiului eliberării de datorii, și una dintre următoarele interdicții:

a) de a fi desemnat administrator/director al unei regii autonome, companii naționale sau societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, manager sau manager economic ori alte funcții similare, care presupun decizii cu privire la administrarea bunurilor sau conturilor, în cadrul unei persoane juridice publice ori private, timp de 5 ani de la închiderea procedurii sau de la revocarea beneficiului eliberării de datorii, iar dacă are una dintre aceste calități, va fi decăzut din acest drept, pentru aceeași perioadă;

b) de a exercita calitatea de ordonator de credite sau atribuții specifice ordonatorului de credite, timp de 5 ani de la închiderea procedurii sau de la revocarea beneficiului eliberării de datorii, iar, dacă se află în exercitarea acestei calități, va fi decăzut din acest drept, pentru aceeași perioadă.

Contravenții

Art. 87. — (1) Creditorii și orice alte persoane fizice sau juridice, publice ori private, care dețin evidențe sau informații referitoare la veniturile, activele ori datoriile debitorului sunt obligate să elibereze dovezi cu privire la acestea, la cererea debitorului, a comisiei de insolvență, a administratorului procedurii sau a lichidatorului, în termen de maximum 10 zile de la depunerea acesteia. Pe înscrisurile eliberate se va aplica mențiunea „pentru insolvență”.

(2) Fapta persoanei fizice sau juridice care condiționează eliberarea unui act necesar pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență ori a altor înscrisuri solicitate în procedura de insolvență de achitarea unei datorii către emitent constituie contravenție și se sancționează cu amendă cuprinsă între 300 lei și 10.000 lei.

(3) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (2) și aplicarea sancțiunii contravenționale se realizează de către comisia de insolvență. Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Infracțiuni

Art. 88. — Fapta debitorului de a înstrăina, ascunde, deteriora sau distruge, în tot ori în parte, valori sau bunuri din patrimoniul său ori de a invoca acte sau datorii fictive ori de a falsifica înscrisuri în scopul fraudării creditorilor constituie infracțiunea prevăzută la art. 239 din Codul penal.

CAPITOLUL X
Dispoziții finale

Norme de completare

Art. 89. — (1) Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității acestora, cu prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

(2) Comunicarea actelor de procedură de organele procedurii se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede doar comunicarea prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Taxele judiciare de timbru

Art. 90. — (1) Toate cererile formulate de comisia de insolvență, de administratorul procedurii și de lichidator, în temeiul prezentei legi, sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru.

(2) Pentru cererea de deschidere a procedurii de insolvență prevăzută de prezenta lege nu se datorează taxă judiciară de timbru.

(3) Orice altă acțiune, cerere formulată de părți, cu excepția celei prevăzute la alin. (2), se taxează cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 100 lei, iar apelul cu jumătate din taxa datorată la fond.

Arhive și evidențe publice

Art. 91. — (1) Notarul public, la întocmirea actului notarial referitor la încheierea unui contract, verifică în Buletinul procedurilor de insolvență dacă părțile au calitatea de debitor în procedura insolvenței și, dacă este cazul, solicită debitorului să depună înscrisurile doveditoare ale aprobărilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Debitorul va fi radiat din Buletinul procedurilor de insolvență la împlinirea a 5 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești privind închiderea acestei proceduri, prin încheiere a directorului Buletinului procedurilor de insolvență.

(3) De la data publicării în Buletinul procedurilor de insolvență a încheierii prevăzute la alin. (2), accesul la toate actele și informațiile publicate cu privire la un debitor, inclusiv prin serviciile on-line aferente, va fi asigurat numai pentru debitor, comisiile de insolvență, instanțele judecătorești, organele de urmărire și cercetare penală, autorități și instituții publice.

(4) Prevederile legale în vigoare cu privire la Buletinul procedurilor de insolvență se aplică în mod corespunzător, în măsura compatibilității cu prevederile prezentei legi.

Art. 92. — (1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se constituie comisia de insolvență la nivel central și comisiile de insolvență la nivel teritorial.

(2) În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă, prin hotărâre a Guvernului, normele metodologice de aplicare a acesteia, care includ și tipurile onorariilor pentru administratorul procedurii și lichidator, precum și cuantumul minim și maxim al acestor onorarii.

(3) Finanțarea cheltuielilor necesare pentru aplicarea prezentei legi se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, prin bugetul Ministerului Economiei.

(4) În termen de 5 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, corpurile profesionale transmit comisiei de insolvență prima listă a membrilor care au fost admiși pentru includere în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice. În acest scop, în termen de 3 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, corpurile profesionale elaborează curricula comună și metodologia unitară prevăzute la art. 12 alin. (3).

(5) În termen de 6 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se constituie secțiunea „Debitori — persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi” în cadrul Buletinului procedurilor de insolvență.

(6) În termen de 3 luni de la constituire, comisia de insolvență la nivel central emite, prin decizie a președintelui, formularul tipizat de cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență și elaborează criteriile pentru stabilirea nivelului de trai rezonabil și a celor pentru evaluarea nevoilor de locuit ale debitorilor și familiilor acestora.

Intrarea în vigoare

Art. 93. — Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 92, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 iunie 2015.
Nr. 151.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind procedura insolvenței persoanelor fizice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind procedura insolvenței persoanelor fizice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 iunie 2015.
Nr. 549.